

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7239

Miercuri 1 februarie 1967

6 PAGINI — 30 BANI

PRACTICI NEECONOMICE ÎN APROVIZIONAREA INDUSTRIALĂ

Contractul economic, în momentul când a fost semnat, devine lege, cu obligații stricte atât din partea furnizorilor, cât și a întreprinderilor beneficiare. El este de natură să asigure respectarea disciplinei de plan, precum și aprovizionarea rîndisită a procesului de producție, să permită livrarea uniformă și de bună calitate a produselor, constituirea de stocuri minime necesare — pe total și pe sortimente.

Determinările cit mai exacte a necesităților producției și îndeplinirea neconditionată a prevederilor din contract, majoritatea întreprinderilor din regiunea Crișana le-au dat importanță covârșitoare. Se disting, în acest sens, „Infrafierea” din Oradea, întreprinderea pentru echipament metalic și binal, Fabrica de încălziminte „Arta” și altele. Sînt însă unități economice care au manifestat și manifestă lipsă de răspundere la întocmirea contractelor economice și a planului de aprovizionare. La „Avintul”, întreprinderea fostieră Sebiș și fabrica „Bihoreana”, de exemplu, la calculul cantităților de aprovizionare s-au folosit consumuri specifice mai mari decît cele reale cu peste 2.600.000 lei. Anul trecut au fost și cazuri inverse, cînd unele organe tutelare au dat întreprinderilor din subordine — „Refactor”, „Solidaritatea”, I.R.T.C., „Transilvania” și „Azboiciment” — repartiții de materii prime și materiale sub necesitățile producției. Consecințele: periclitarea realizării planului, intervenții pentru asigurarea materialelor.

Acestea ar fi „în mare” unele chestiuni legate de întocmirea contractului economic. Cum se manifestă însă concret aprovizionarea tehnico-materială? Din păcate, unele conducători de întreprinderi și chiar organele lor de resort nu s-au întrebat cît de costă achiziționarea unui produs, de unde îl aduc. A devenit un prost obicei ca anumite unități să se aprovizioneze cu mari cantități de produse din alte părți mult îndepărtate, în timp ce industria regiunii noastre trimite aceleași mărfuri... la sute de km distanță. Moara „Răsăritul” din Oradea, de exemplu, a livrat 628 tone făină albă în regiunile Cluj și Maramureș, în timp ce regiunea Crișana s-a aprovizionat cu 2.300 tone făină albă din regiunile respective. Fabrica „Interindustrial” a trimis și ea sute de tone de ulei vîrșat și imbuteliat în regiunile Oltenia și Suceava, iar I.C.R.A.-Oradea a primit alte sute de tone ulei de la fabricile din Podari (Oltenia) și Unirea-Iaiși.

În toate aceste cazuri forurile tutelare ale întreprinderilor amintite au ignorat necesitatea stabilirii cît mai judicioase a surselor de aprovizionare, a economisirii banilor, prin reducerea cheltuielilor de circulație și nu au acționat pentru eliminarea transporturilor nerationale și încrucețate. Iată de ce atîta vreme cît nu se vor lichida anomalii semnificate, cînd pentru zahăr, cherestea, bușteni, plăci aglomerate și alte produse se primesc repartiții din Suceava, Brăila sau alte locuri îndepărtate, deși materialele respective există în regiunile vecine, nici nu se poate vorbi despre creșterea gradului de economizată a aprovizionării.

Evident, în atenția organelor bancare stă și urmărirea modului în care întreprinderile și organizațiile economice respectă contractele încheiate, sub aspectul termenului de livrare, prevenirea formării de stocuri supranormative,

Petru BIRTA
directorul
surselor regionale Crișana
o Băncii Naționale

(Continuare în pag. a III-a)

LAPTELE, un univers alimentar

de prof. univ. dr. docent lăncu GONȚEA

Sistem tentat să acordăm preferință unor alimente sau altora, dar de prea puține ori ne gândim la însușirile lor de a contribui la satisfacerea nevoilor metabolice ale organismului.

Ca specialist în probleme de nutriție, cărora le-am închinat mulți ani din viață, pot afirma că dintre toate alimentele, laptele înmănunchiază cel mai complet buchet de însușiri nutritive, pe care nu le însumează nici un alt produs alimentar. Considerăm pe bună dreptate că acesta este alimentul cel mai complet, el conținând atât ma-

■ CÎT PLĂȚIȚI DIN TOTALUL ZILELOR-MUNCĂ PENTRU FUNCȚIILE ADMINISTRATIVE? ■ MEDITAȚIA ARTISTICĂ PE MARGINEA TRECUTULUI NAȚIONAL (de vorbă cu Titus Popovici despre „Dacia”) ■ Răsfoind presa străină: „MOARTEA UNUI PREȘEDINTE”

CITIȚI POEZIE?

Anchetă realizată de Paul ANGHEL

M-am plimbat cîteva zile prin București cu un volum de poezii de bucurie. Experimental, l-am făcut uitat pe o bancuță într-un tramvai pe linia 12. L-am ținut sub observație. N-o să se atingă nimel de el, n-o să trezească interesul nimelului, n-o să vrea nimel să și-l însușească, ca pe un fular? Iată primele „incidente”:

Indiferenții

— Poate că totuși e al dv...
— Inșel! Îndelung, îi ispitesc cu coperta. Căteodă nu are cel puțin datele exterioare ale unui om grav, funcționar cu vechime. Deschide cu precauții. Conchide jignit:
— Fii, tovarășe, serios! Nu vezi că sînt... poezii!
— Respectabilul cetățean s-a scuturat distinct, ca la o atingere frivolă.
— Cite ore pe zi destinați televizorului?
— Bineînțeles, tot timpul liber.
A coborît, nu fără să mă salute... mustrător.
Au urmat episoade de fel de nesemnificative.
— Cite ore dedicați pe zi publicațiilor sportive?
După răspuns, cetățeanul și-a îndreptat nesul în revista „Folbal”.

Prezentarea scrisorilor de acreditare de către ambasadorul Greciei la București

La 31 Ianuarie, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a primit pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Regatului Greciei, Ioanis Christos Cambiotis, care și-a prezentat scrisorile de acreditare. (Cuvîntările rostite — în pag. a V-a).

Și totuși un pasionat

În volumul, îl deschide ca un cunoscător de carte, cercetează prefața apoi sumarul, se cufundă în lectură.
— Vă interesează?
— E o cunoștință veche.
— Mă interesează păterile dv. despre poezie.
Gh. Leoneanu (tehnician — construcții București):
— După anii de școală, în care contactul cu poezia este oarecum obligatoriu și general, foarte puțin frecventează ulterior poezia cu interes. De ce? Nu știu, n-aș putea să precizez. Știu numai că înfîlțirile sînt întâmplătoare, o emisiune la radio, un recital de poezie, obligărilor de a verifica cunoștințele copilului pe un text.
— Și totuși, dv...
— Poezia este pentru mine o pasiune, ca și matematica. Și pe una și pe cealaltă le-am cunoscut în perioada liceului.
Matematica presupune o înțelegere, dar mai ales o însușire a însușirii unui specific de gândire care se dobîndește cu o deosebită trudă, după un număr de ani. Poezia răspunde, credem noi, unui orizont de aspirații și sentimente cu mult mai larg, unor însușiri general-umane, iar absența acestor însușiri,

Ce pierdem prin lipsa culturii poetice?

Ne răspunde Silvia Iaghișel, generală la Școala nr. 93 București:
— Holăitoare este epoca formației școlare, cînd contactul melodic cu literatura devine obiect al programelor analitice. A-cum se formează gustul, acum se cristalizează, o-cit de incipient, primele criterii de valoare. Este momentul cînd, practic, se poate deștepă pasiunea față de poezie, iar momentul coincide cu aspirațiile adolescenței, cu acea răspîntie psihologică în care adolescentul are nevoie de un stetic intim cu ajutorul căruia să se deslăsească și înțeleagă. Dacă momentul este bine folosit, poezia se va încorpora pe deplin universului tînrului, devenind o coordonată de neprețuit a sufletului omului de mai tîrziu.
— Ce pierdem prin lipsa de receptivitate față de poezie?
— Receptivitatea față de poezie este general-umană. Este un fond inițial, distribuit cu generozitate sau parcimonios oamenilor, la toate vîrstele, dar mai ales la vîrștele tinere. Ce însușiri se pierd prin neîntrecutarea poeziei? O diminuare a sensibilității la frumos, a receptivității din care decurg simțul armoniei, gingașia, finețea sufletescă, dar și spiritul asociativ, fantazia, plasticitatea și noblețea exprimării sentimentelor și ideilor, fiindcă poezia nu este numai o școală a sentimentelor, ci și a limbii.

(Continuare în pag. a IV-a)

opinii Timpul directorului

Cu cîteva luni în urmă, la o oră tirzie din seară, l-am înfîlțit într-una din secțiile uzinei pe directorul general al „Independenței” din Sibiu, ing. Gh. Negriță. „Nu are liniște dacă amînă o problemă de azi pe mîine” — ne-a explicat pe un ton confidențial secretarul comitetului de partid. Mai rețin și această replică a directorului general: „Timp liber?... De doi ani n-am fost la un spectacol, la cinema.”

Se ghicea un regret în răspunsul directorului general. Dar el nu se referea la timpul petrecut de dimineață pînă seara în uzină, ci la faptul că, în ciuda acestui efort, cu toată îndirjirea lui, lucrurile nu erau încă puse pe făgașul dorit, iar activitatea uzinei nu-i aducea încă o satisfacție deplină.

De curînd l-am reîntîlnit. De astă dată într-un alt oraș al țării, la Sighetul Marmăției și în persoana altui om. Corespondentul nostru din Maramureș îl cunoștea bine, de mai multă vreme: „Combinatul a pus probleme grele. E un inginer destoinic. La combinat este de aproape un an.”

Îl cheamă Ionel Pop și de cînd e director a îndreptat multe lucruri, dar C.I.L.-ul ridică încă, după cît se știe, destule probleme. Am discutat despre timpul de muncă al conducătorului de întreprindere și cu directorul acestei noi unități a economiei forestiere. S-a desprins o concluzie comună. Dincolo de cele mai bune intenții de bunăvoință și pasiune, de răspundere cu care cei doi directori se dăruiesc activității, ei se găsesc nu de puține ori în decalaj față de cursul timpului, grăbindu-se nu aît să tină pasul cu el, cît să-l ajungă din urmă. De ce? Ce înseamnă în fond timpul de muncă al directorului, cum, pentru ce și cu cît folos este el cheltuit? Tovarășul ing. Ionel Pop ne-a înfățișat cu dovezi „filmul” activității sale zilnice.

„De regulă semnează pe zi 500—600 de acte, corespondențe, situații... Cea pe care tocmai o avea în față cuprîndea cîteva file (era un raport al contabilității care se cerea trimis forului de resort). Desigur, fiecare semnătură — dacă l ne o examinare atentă, ceea ce necesită timp. Să admitem că raportul amînit, pentru a fi semnat, cere, potrivit aprecierii tovarășului Pop, o examinare de o jumătate de oră. Pentru fiecare din celelalte 599 de semnături să-i acordăm numai cîte un minut. Și iată că doar pentru rezolvarea corespondenței ar trebui să se consume zece ore! Dar în cursul zilei sînt și alte lucruri de făcut și nu reușește să vadă toate corespondența. Își umple servieta, scoțînd că noaptea, acasă, în liniște...”

Am stat în biroul tovarășului Pop aproximativ o oră. Telefonul, secretara, l-au solicitat de cîteva ori. Nu am cronometrat durata convorbirilor, dar am reținut în schimb două dintre ele. Cîteva la cerut aprobare pentru una din inițiativele combinatului. Avea de adus din oraș niște cuie. Un alt apel telefonic, de astă dată de la minister: un inginer din minister se interesa dacă s-au scos din magazie anumite materiale. Fără îndoială, ar fi putut vorbi cu mecanicul șef, cu șeful serviciului de aprovizionare, dar s-a adresat „mai bine” „celui mai mare”. (De altfel, așeam să aflăm că în virtutea obișnuinței și a unor reglementări anacronice, fie că e cazul fie că nu, corespondența tuturor serviciilor din minister este adresată a-proape în exclusivitate directorului și foarte rar serviciilor de resort din combinat).

Constantin MORARU

(Continuare în pag. a III-a)

Solemnitatea înmînării unor ordine ale Republicii Socialiste România

Le Consiliul de Stat a avut loc, marți la amiază, solemnitatea înmînării unor ordine ale Republicii Socialiste România.

La solemnitate au participat tovarășii Chivu Stoica, președintele Consiliului de Stat, Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, Mihai Gera, vicepreședintele al Consiliului de Stat, Virgil Trofin, secretar al C.C. al P.C.R., Grigore Geamănuș, secretarul Consiliului de Stat, membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, vechi activiști în mișcarea muncitorească.

Distincțiile au fost înmînate de tovarășul Chivu Stoica.

Pentru activitate îndelungată în mișcarea muncitorească și merite deosebite în construirea socialismului, cu prilejul împlinirii vîrștei de 80 de ani, a fost conferit ordinul „23 August” clasa I tovarășului Ion Niculi.

Tovarășului Petre Drăgoșcu i-a fost acordat ordinul „Meritul Cultural” clasa I, pentru merite deosebite în activitatea cultural-didactică și în opera de construire a socialismului, cu prilejul împlinirii vîrștei de 80 de ani.

Pentru activitate îndelungată în mișcarea muncitorească și merite deosebite în construirea socialismului au fost conferite ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a tovarășului Virgiliu Ionescu — cu prilejul împlinirii vîrștei de 75 de ani, și „Ordinul Muncii” clasa I, tovarășului Emilian Anton — cu prilejul împlinirii vîrștei de 60 de ani.

Prof. dr. Ana Astaș a fost decorată cu ordinul „Meritul Științific” clasa I, pentru rezultate deosebite în activitatea medico-sanitară și de cercetare științifică.

Prin decret al Consiliului de Stat a

fost acordat ordinul „Meritul Cultural” clasa a II-a, pentru activitate îndelungată și merite deosebite în organizarea și conducerea muzeului din Piața Neamț și pentru contribuția adusă la cercetarea geologică, tovarășului Constantin Măteș.

Cu prilejul aniversării a 15 ani de la înființarea Institutului de cercetări miniere, pentru realizări deosebite în domeniul cercetării științifice și pentru merite deosebite în muncă au fost distincții cu ordinul „Meritul Științific” clasa a II-a și a III-a, și cu medalia „Meritul Științific” 25 de tovarăși.

De asemenea, cu prilejul împlinirii a 10 ani de activitate în domeniul televiziunii, pentru merite deosebite în muncă au fost conferite Ordinul „Meritul Cultural” clasa a II-a, „Ordinul Muncii” clasa a III-a, Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a unui număr de 29 de tovarăși de la Comitetul de radiodifuziune și televiziune și Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor. Alți 65 de tovarăși au fost distincți cu „Medalia Muncii”.

După înmînarea ordinelor, tovarășul Chivu Stoica a felicitat călduros pe cei decorați, în numele Consiliului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat și al guvernului, le-a urat sănătate, ferice și noi succese în activitatea lor viitoare.

Din partea celor distincți au luat cuvîntul tovarășii Ion Niculi, Petru Vlad și Nicolae Popescu, care, mulțumind pentru cîntea acordată, au încredințat conducerea partidului și statului că își vor consacra și în viitor toată puterea de muncă construirii socialismului în patria noastră.

După solemnitate, președintele Consiliului de Stat s-a întreținut călduros cu cei decorați. (Agerpres)

METAMORFOZE TUNISIENE

Cel aproape două mii de kilometri de lîngura tunisiană — începînd de la promontoriul Cartaginei, de la plaja cu nisipuri de pudră a insulei Djerba de lîngă frontiera cu Libia, pînă la depozitele frigorifice ale oficiului piscicol din orașul Sfax — ne-au dezvăluit felurite imagini ale vieții unui popor de nici 5 milioane de oameni. Pricăput și mîndru, acest popor își potenează energiile în construirea tiparelor unei societăți moderne. Dacă ar fi să exprimăm într-un cuvînt impresia stăruitoare pe care ne-au lăsat-o interesantele înfîlțiri cu oamenii Tunisiei, de la personalități de prim rang pînă la beduinul cooperator, care ne-a ospătat în plin deșert — acesta ar fi: energie.

Complex și nu lipsite de contradicții, realitățile tunisiene ne-au apărut a fi dominate de dorința vizibilă a oamenilor de a împinge înainte timpul, de a depăși înșelările trecutului, de a pune în valoare resursele naționale. Contactul cu viața de toate zilele ne-a ilustrat eforturile pe care Tunisia s-a angajat să le facă în numele dezvoltării și modernizării. Amploarea acestor eforturi se află concretizată în planul decenal, al cărui acțiune se extinde pînă în 1971. Principiul înăd, după cum ni s-a subliniat aici, constă în abordarea realistă a problemelor numeroase și dificile cărora trebuie să le facă față o țară ce și-a cucerit independența politică de numai 11 ani. Guvernul tunisian pune în prezent accentul pe cîteva probleme fundamentale și anume: decolonizarea, dezvoltarea economică, pe măsura posibilităților, îndeosebi propriul, reforme de structură, educarea și formarea omului.

Cum sînt traduse în fapt aceste deziderate? În primul rînd, decolonizarea reprezintă un proces de înlăturare a resturilor economice ale dominației coloniale. Această etapă a fost îndeplinită îndeosebi în agricultură, unde preluarea pămînturilor deținute de

Nicolae PUICEA
Cristian POPIȘTEANU

(Continuare în pag. a VI-a)

pagina economică

LA HUNEDOARA PUTEM ȘI TREBUIE SĂ PRODUCEM ȘI MAI BINE

Pentru oțelarii hunedoreni, anul trecut a fost bogat în realizări. Deși sarcinile de plan cu peste 26.000 tone de oțel s-au obținut, în exclusivitate, cu aceeași capacitate de producție, pe seama creșterii indicilor de utilizare a cuploarelor. Concomitent, un accent deosebit s-a pus pe diversificarea producției de oțel, ridicarea substanțială a ponderii oțelurilor înalt și slab aliate, a oțelurilor carbon de calitate, îmbunătățirea caracteristicilor fizico-mecanice ale acestora. Toate aceste rezultate au fost obținute în condițiile reducerii consumurilor specifice de fontă, fier vechi, materiale refractare și feroliante.

Dintre principalele prghi pe care s-a acționat în vederea perfecționării metodelor de muncă în oțelării menționăm folosirea oxigenului la procesul de elaborare a oțelului. Începută cu doi ani în urmă, introducerea oxigenului ca intensificator al elaborării oțelului s-a extins la toate cuploarele, permițând obținerea unui spor de producție de 10-12 la sută. Totodată, s-a acordat mai mult activității oțelării, pe baza programului sistematic solicitat de beneficiari. Ca urmare, a crescut ponderea timpului efectiv de lucru, reducându-se numărul șarjelor elaborate în afara programului. Durata reparărilor la cald și la rece a fost și ea diminuată. În prezent, oțelării combinatului se situează la limita minimă de opriri, consemnată în țările cu o industrie siderurgică dezvoltată. Trebuie subliniat că la noi, datorită întineririi judicioase a cuploarelor în timpul campaniilor de lucru, au fost evitate complet surprizele de boltă sau perforările de vetre — accidente tehnologice grave — prevenindu-se mari pierderi de oțel.

Așa cum am amintit, rezultate bune s-au obținut și în domeniul diversificării producției și îmbunătățirii calității oțelurilor. Eforturile au fost canalizate spre elaborarea oțelurilor speciale pentru rulmenți, utilaj petrolier, chimic și electro-tehnic, pentru material rulant și construcții speciale, oțeluri refractare și inoxidabile. Demn de remarcat este faptul că ponderea oțelurilor aliate, elaborate în cuploare Martin, s-a ridicat la aproape 9 la sută, doblin-

dindu-se o valoroasă experiență în abordarea sarcinilor complexe ce ne revin în acest an. Aceste sarcini — e suficient să arăt că va trebui să producem cu 200.000 tone de oțel mai mult ca anul trecut, plus încă 10.000 tone, cât este angajamentul nostru — presupun fructificarea intensă a rezervelor interne, a inițiativei și inteligenței oțelării, aplicarea pe scară largă a metodelor tehnologice moderne.

În acest sens, prima rezervă o constituie ridicarea capacității cuploarelor Martin nr. 3 de la oțelăria nr. 2, de la 200 la 400 tone, care a început să lucreze în luna aprilie. Lucrările care au început spre finele anului trecut și a fost terminată recent într-un timp minim, datorită adoptării unor soluții constructive originale. „Startul” noului cuplor înseamnă o producție suplimentară de peste 50.000 tone de oțel anual. Dar marea secret al producției din anul care a început rămâne, în continuare, oxigenul. Experimentele ne-au dovedit că pe calea introducerii oxigenului prin lance direct în baia de metal, se va obține un spor de peste 10 procente la producția de metal.

Îată de ce spre atingerea grănică a acestui obiectiv se concentrează toate eforturile noastre, întregul potențial tehnic al combinatului. Ingineria din sectorul de concepție și cea de la exploatarea facilităților experimentale ale celor mai bune tipuri de lance și conlucrează la definitivarea tehnologiei în varianta optimă. Este însă nevoie de sprijinul mai activ al Ministerului Industriei Siderurgice. Nu-i cerem mare lucru, ci asigurarea la timp a stocului de lănci, pentru a putea menține constant la un nivel ridicat randamentul procesului de elaborare a oțelului.

Nu e deloc exagerat dacă afirm că va trebui în acest an să înălțăm toate cazurile de încălzire a tehnologiei, în fazele ei, pentru a scurta la minim ciclul de elaborare a fiecărei șarje. În acest fel, vom putea aduce o mai mare contribuție la satisfacerea în bune condiții a cererilor beneficiarilor, la îmbunătățirea eficienței activității combinatului. Potrivit sarcinilor trasate de Plenara C.C. al P.C.R. din decembrie 1966, eforturile concentrate vom depune și în domeniul eco-

nomisirii metalului. Cât de curând va trebui să lichidăm vechiul paradox care dăinuie la Hunedoara: cel mai mare producător de oțel al industriei siderurgice este, în același timp, și cel mai mare risipitor de metal. Este adevărat, anul trecut noi am dat peste plan 26.000 tone de oțel. Dacă privim însă rebutilurile și pierderile de oțel, situația se schimbă. Șarjele rebutate totalizează peste 30.000 tone, iar pierderile de oțel însumează mai bine de 20.000 tone. Cantitățile ar fi putut satisface cerințele unei mari uzine constructoare de mașini. Aceste pierderi, datorate în cea mai mare parte necesității cerințelor tehnologice, au, în fond, la bază concepția deformată că ele sînt „absolut normale”. Realitatea este că această concepție constituie un paravan pentru unele deficiențe, care trebuie înlăturate. Noi nu ne putem permite să mai risipim oțelul, atât de necesar economiei naționale. De aceea, conducerea combinatului nu va înceta nici o clipă controlul asupra înlăturării măsurilor de înlăturare a șarjelor rebutate, de închidere a tuturor canalelor de irigare a unor mari cantități de oțel.

Această optică înaintată trebuie abordată și în cazul problemei diversificării producției și îmbunătățirii calității ei. Ridicarea performanțelor constructive de mașini depinde în mare măsură de oțelul nostru. Chiar și anul trecut, cu toate succesele obținute, Hunedoara n-a satisfăcut nici sub aspect cantitativ și nici calitativ toate solicitările beneficiarilor. Unele oțeluri speciale au prezentat incluziuni nemetalice, diminuându-le caracteristicile fizico-mecanice. Totodată, din cauza abaterilor de la disciplina tehnologică, la oțelăria Martin nr. 1 ca și la cea electrică, un însemnat număr de șarje au fost elaborate la alte poziții și caracteristici decât cele stabilite. Pentru a înălța neajunsurile, conducerea combinatului, specialiștii hunedoreni de soluționat numeroase chestiuni stringente. Printre altele, se va trece la interpretarea statistico-matematică a proprietăților oțelurilor elaborate și la stabilirea cu maximă precizie a tehnologiei optime pentru fiecare „marcă” de oțel. Avem, de asemenea, în vedere perfecționarea muncii în la-

boratoare, îndeosebi în scopul determinării opera-tive a elementelor ce condiționează hotărâtor calitatea oțelului. Întărirea colaborării cu institutele specializate în problemele siderurgice.

Am abordat aceste probleme ale activității noastre, întrucât acum oțelării de la Hunedoara se află în plină activitate, concentrându-și atenția spre ridicarea la un nivel superior a activității combinatului. Numai lichidind energia deficiențele vom putea răspunde exemplar sarcinilor trasate de partid, dînd economiei naționale cantități sporite de metal, de calitate superioară, cu cheltuieli cât mai reduse.

Nicolae SINTIMBREANU
inginer șef
în problemele oțelării
la Combinatul siderurgic
Hunedoara

Lucrări apărute în Editura Agrosilvică

În ultimul timp s-au construit numeroase seră care ocupă suprafețe întinse de teren. Apariția cărții „Cultura forțată a legumelor” de ing. I. Ceausescu este de mare folos pentru specialiștii care lucrează în acest domeniu, întrucât se referă la exploatarea celor mai moderne tipuri de seră și de răsadnițe construite în ultimii ani în țara noastră. În primele capitole ale lucrării se dau o serie de noțiuni deosebit de utile cu privire la alegerea terenurilor și răsadnițelor, clasificarea serelor și răsadnițelor, materialele și instalațiile folosite. În partea specială este descrisă cultura forțată a diferitelor legume atât în seră și răsadnițe, cât și sub acoperiri de material plastic. Numeroasele schițe și fotografii ilustrează noțiunile cuprinse în text.

„Analiza prețului de cost și rentabilității în gospodăriile agricole de stat” de D. Mărgulescu, D. Molanu și A. Ișănescu cuprinde, așa cum se arată și în titlul lucrării, numeroase elemente privind această latură a activității în G.A.S. În prima parte sînt prezentate principiile metodologice de bază ale analizei activității economice în gospodăriile de stat, apoi se analizează prețul de cost al produselor agricole în producția vegetală și animală. Ultimul capitol, destinat analizei rentabilității gospodăriilor de stat, cuprinde o serie de elemente valoroase pentru punerea în valoare a rezervelor de creștere a beneficiilor.

În cooperativele agricole din regiunea Maramureș

CÎT PLĂȚIȚI DIN TOTALUL ZILELOR-MUNCĂ PENTRU FUNCȚIILE ADMINISTRATIVE?

O cerință importantă a progresului continuu al cooperativei agricole este realizarea și menținerea în permanență a unei proporții juste, raționale între numărul celor care fac o muncă direct productivă și personalul administrativ și de conducere, între nivelul retribuției unuia și celelalte din aceste categorii. Recent, Consiliul Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole de Producție a aprobat criteriile de retribuție a muncii personalului de conducere și administrativ, care asigură consumul mai chibzuit al fondului de zile-muncă, creează condiții mai bune de coexistență a președinților, brigadierilor, contabililor, tuturor cooperativelor la sporirea producției și ridicarea valorii zilei-muncă. În legătură cu această măsură, tov. Maria Zidaru, președinta cooperativei agricole din Păulești, a declarat:

— Pînă în anul trecut și la noi aparatul administrativ a fost umflat cu o serie de funcții neproductive, care nu făceau altceva decît să scadă valoarea zilei-muncă a cooperativorilor. În urma recomandărilor am și luat măsuri de reducere a acestor funcții. În primul

rînd au fost desființate toate cele 8 posturi de paznici de cîmp. La ora actuală, în unitatea noastră, această funcție a devenit inutilă. Cooperativorii îngrijesc ei înșiși de terenurile pe care le lucrează, veghează ca recolta să nu fie diminuată ori înstrăinată. Am redus de asemenea pe 7 scotolitori de brigăzi. Treburile lor vor fi preluate de brigadierii.

— Și la noi, spunea brigadierul Paul Roca de la cooperativa agricolă din Botiz, criteriile de retribuție a personalului de conducere și administrativ au fost bine primite de către toți cooperativorii din comună. S-au întreprins unele măsuri în vederea reducerii personalului neproductiv, dar rezerve mai sînt încă.

O analiză făcută în 20 de cooperative agricole din 5 raioane ale regiunii Maramureș a scos în evidență că de oportunită a fost aprobarea de către Consiliul Uniunii Naționale a criteriilor amintite. Este adevărat, și pînă acum au existat cooperative agricole în care numărul funcțiilor administrative a fost stabilit cu discernămint. Din păcate, altele unități s-au abătut de la aceste norme, au „creat” o serie de posturi, care, desi nu erau necesare, erau retribuite cu foarte multe zile-muncă.

Din totalul zilelor-muncă realizate în primele 10 luni ale anului 1966 personalul administrativ l-au revenit: 35,1 la sută la Săbișa, 17,4 la sută la Botiz, 17,1 la sută la Livada, 15,8 la sută la Mofinu Mic, 15 la sută la Tăuții Măgherauș etc. Aceasta, în timp ce în unități al căror număr de familii și suprafețe sînt aproximativ egale cu cele de mai sus, procentul amintit era incomparabil mai mic: doar 3-5 la sută. Este cazul cooperativei agricole „Somesul” și „Sătmăreana” Satu Mare, Seini, Pir, Săpînța, Tășnad și altele.

— Aceste diferențe sensibile se explică în principal prin numărul, uneori exagerat de mare, al oamenilor încadrați în diferite munci administrative. Cooperativa agricolă din Carei avea un contabil șef, 4 contabili ajutoi, un casier, un mercolot, 6 scotolitori și doi magazionieri. Lor li se adăuga trei șefi de fermă, numeroși brigadierii, 22 de paznici s.a.m.d. Scotolind în un loc întregul personal administrativ din această unitate, rezulta o cifră apreciabilă: peste 50 de oameni. Raportată la cei aproximativ 800 cooperativorii care lucrează efectiv în unitate, înseamnă că revenea un om neproductiv la circa 15 productivi, ceea ce era exagerat de mult.

Cu totul anormală era și situația înființată în sectorul zootehnic al cooperativei din Somcuta Mare. Aici erau scoși din producție și retribuțiți cu un număr de zile-muncă fix, indiferent de rezultatele obținute în producția animală, un vicepreședinte, doi tehnicieni, doi brigadierii zootehniști, un șef de fermă, trei responsabili cu furajele și un altul cu evidentă lăptelul, trei paznici de zi și trei de noapte. Așadar, 14 oameni scoși din producție, la circa 50 care lucrează efectiv. O asemenea stare de lucruri slăbește coexistența celor care muncesc direct în producție, frînează, prin urmare, obținerea unor producții ridicate.

Exemplul unor unități cu condiții asemănătoare demonstrează că această situație nu era impusă de necesități reale. Cooperativele agricole „Sătmăreana” și „Somesul” Satu Mare, Iojib, Săpînța, Tășnad și altele au un sector zootehnic la fel de dezvoltat ca și cea din Somcuta Mare. În aceste unități însă cooperativorii repartizați la fermele de animale lucrează efectiv la îngrijirea și hrănirea vitelor și doar 3-4 oameni au funcții administrative. Așa se explică de ce în cooperativele agricole amintite rezultatele obținute în zootehnie sînt tot mai bune.

Un număr mare de funcții administrative există și în alte unități. Iată ce ne spune tov. Ioan Totu, contabil principal la Livada: „Sînt multe cooperative agricole care au „creat” peste noapte funcții noi: un ajutor de magazionier la Turț; un responsabil cu laptele și o cooperatoare care... separă laptele la Mofinu Mic; un grădinar șef (de fapt un ajutor al brigadierului legumicol) la Păulești; un fel de curier la Botiz; trei responsabili de furaje și un altul cu evidența laptelui la Somcuta Mare. Sînt numai cîteva din cele pe care le cunosc. Schema personalului administrativ era

umflată și la noi. Este bine că a fost lucrat a fost reglementat de către Uniunea Națională.”

Exagerat de mare a fost în unele cazuri și numărul scotolitorilor: 5-7 la Livada, Carei, Păulești etc., în timp ce în alte 10 unități vizitate nu erau decît trei. Cooperativorii de la Seini și Săbișa au rezolvat problema foarte simplu și destul de bine: au renunțat la scotolitori.

„Practica a dovedit că ne-am orientat bine — ne-a declarat tov. Ioan Tînaș, președintele cooperativei din Seini. În prezent evidența primară o întocmesc brigadierii, care o dau apoi contabilului ajutor. Nimeni pînă acum nu s-a plîns că este greu sau că a fost păcălit la plată.”

Este în interesul tuturor cooperativorilor să ia atitudine hotărîtă împotriva spiritului filantrop al unor cadre din conducerea cooperativei agricole care susțin „crearea” unor asemenea posturi administrative neproductive.

Desigur, existența în unele cooperative agricole a unui număr mare de funcții administrative și de conducere a umflat în mod nejustificat fondul total de zile-mun-

că. În unele unități însă acest fond era exagerat de mare și ca urmare a faptului că nivelul retribuției personalului administrativ și de conducere a fost prea ridicat în comparație cu cel al membrilor cooperativorii care lucrează direct în producție. Cîteva exemple. Contabilii ajutoi de la Iojib și Livada primeau 44 și respectiv 38 zile-muncă pe lună; la Carei și Botiz se acordau cîte 35, în timp ce la Seini și Săbișa 30. Paznicii primeau 22 zile la Carei, 24 la Mofinu Mic, cîte 30 la Iojib, Livada, Săbișa etc.

— Această situație a fost reglementată. Stabilirea unui echilibru mai rațional între retribuția personalului administrativ și de conducere pe de o parte și a membrilor cooperativei care lucrează în producție, pe de altă parte, potrivit activității fiecăruia și aportului adus la rezolvarea treburilor obștești, va stimula munca tuturor cooperativorilor, va determina creșterea producției și a veniturilor bănești, ceea ce se va răsfrînge asupra distigului personal al tuturor celor care lucrează în cooperativa.

Ioan VLANGA
correspondentul „Scinteii”

Timpul directorului

(Urmare din pag. 1)

Denaturînd sensul „răspunderii unice”, directorul nostru semnează toate delegațiile pentru deplasări, deconturile, el aprobă învoierile, concediile (combinatul are peste 2.300 de salariați), se ocupă cu dirijarea turismelor, aprobă în ultimă instanță, mutarea fiecărui pai dintr-un loc în altul. Toate acestea îi macină timpul. „Directorul nu poate fi nici mașină de calcul, nici creier electronic. Rămîne ceea ce este — ne-a spus tovarășul Pop. Am făcut cîte ceva să mă eliberez de unele treburi mărunte, cu intenția de a cîștiga timp în folosul soluționării problemelor importante. Prea puțin însă.”

Să sperăm că în cel mai scurt timp directorul va reuși să realizeze ceea ce și-a propus. (Se mai întîlnesc cazuri, nu la combinatul amintit, cînd cumulara tuturor atribuțiilor și sarcinilor într-o singură mină — desigur contraindicată — este pe placul unor cadre cu munci de răspundere, al orgoliului și vanității lor. Asemenea oameni spun: „fără mine nu se poate face nimic”. Pe acest teren perimează spiritul de automulțumiri, lăudăroșenia, în timp ce inițiativa, cunoștințele, capacitatea de muncă ale colaboratorilor sînt nesocotite.)

Amintisim mai înainte de un calcul sumar al timpului de muncă al directorului. Ne-am oprit. Altfel, ar fi rezultat că nu ajung nici cele 24 de ore ale zilei. Rostul calculului făcut este de a arăta că în cazul nostru timpul de muncă al directorului nu este folosit în modul cel mai rațional.

Timpul este un argument învoacat adesea cu disperare de directorul unei întreprinderi. Dar nu cumva timpul și energia se pierd uneori prin canale nevăzute? Dint-un exces de supraapreciere a puterii sale de muncă și pentru un coeficient de siguranță că treburile se vor rezolva astfel mai bine, directorul își asumă uneori monopolul tuturor grijilor. Așezarea colaboratorilor la funcții de conducere esențiale ale întreprinderii este echivalentă cu gestul celui ce-și taie singur mina dreaptă.

Sarcinile deosebit de complexe din anii actualului cincinal impun ca o necesitate obiectivă perfecționarea continuă a mecanismului, formelor organizatorice și metodelor de conducere din întreprinderi. Căile sigure de realizare a acestui deziderat sînt precizate clar în documentele Congresului al IX-lea al P.C.R. În raportul prezentat la Congres, tovarășul Nicolae Ceausescu arată că „o persoană oricîte cunoștințe ar avea și oricît de capabilă ar fi, nu poate rezolva de una singură problemele, sau, în cel mai

bun caz, le rezolvă cu multe neajunsuri”, precizîndu-se apoi că „trebuie să fie studiate și găsite formele organizatorice cele mai potrivite și metodele de muncă corespunzătoare pentru îmbinarea răspunderii personale cu conducerea colectivă, atît la organele centrale economice, cît și la întreprinderi”.

Revenind la cheltuirea timpului de activitate a directorului de la combinatul maramureșean, l-am întrebant pe acesta de ce nu și-l gospodărește cu tot alia chibzuință cum face atunci cînd este vorba de folosirea fondurilor financiare și materiale ale întreprinderii? Răspunsul a fost: „Sursa greutăților pe care le întîmpinăm trebuie căutată în propria noastră activitate. Combinatul produce din plin, dar se pare că din punctul de vedere discutat n-am depășit perioada de „roșu””.

Aplicarea pripăcită a conducerii colective presupune, printre altele, să te încoujuri cu specialiști capabili, să le deschizi cîmp larg pentru afirmare inițiativă, inteligență, aptitudinilor și, conlucînd în deapropoie cu ei, să-i investești încredere, avînd în schimb tot timpul în vedere controlul exigent, ajutorul nemijlocit. Experiența altor conducători din întreprinderi dovedește că doar în felul acesta se instaurează un climat de muncă sănătos, principial, prielnic adopțării celor mai raționale soluții economice.

Și acum una din ideile pe care, cu scopul de a o sublinia, am lăsat-o inadins la urmă. Directorul trebuie să dea plîdă de împletire armonioasă a spiritului practic, de rezolvare a celor mai esențiale probleme curente, cu viziunea clară a perspectivei și a sarcinilor ce decurg din ea. Dar spre a chibzui la perspectiva întreprinderii, la pașii ei de progres — pentru conducător timpul este tot atât de necesar ca aerul. Și multe din mijloacele prin care se poate elibera de treburile neînsemnate, mărunte — treburi care pot fi îndeplinite de alții — stau în puterea lui de rezolvare.

Sînt numeroase formele de exercitare a dreptului de control al organizatorilor de partid asupra activității conducerii tehnico-administrative. Și nu sînt putine cazurile cînd „scuza” unor rămîneri în urmă, unor neajunsuri este pusă pe seama... lipsei de timp a directorului. Ar fi foarte interesant de aflat ce rezultate s-ar obține în urma unei analize în care organizația de partid din întreprindere, pe baza unui studiu propriu, ar aborda, ca subiect de dezbateri, împletirea răspunderii unice cu principiul muncii colective în conducerea activității economice.

Practici neeconomice în aprovizionarea industrială

(Urmare din pag. 1)

Îndepliniri condițiilor de calitate. Ce se desprinde? Uneori, aceste chestiuni sînt privite cu indiferență. La I.C.L.L.-Oradea, de exemplu, s-a acceptat primirea unei cantități mult prea mari de foiță de aluminiu, immobilizîndu-se astfel importante fonduri circulante. Un caz aparte îl prezintă unitățile ce se aprovizionează fără a avea repartii și contracte încheiate sau care jălcă prevederile legale, lansînd în fabrică sortimente ce nu au desfacerea asigurată. Așa au procedat

și procedează fabricile „Miorita”, „Textila” și „Metal-lemn”, unde s-au immobilizat în acest fel fonduri de aproape 1 milion lei. Trebuie reținut faptul că pentru asemenea immobilizări de fonduri, unitățile industriale din regiune au plătit milioane de lei ca dobinzi penalizatoare, dar nu din cîștigul conducerilor tehnico-administrative, ci al celor ce au provocat astfel de pierderi, ci din acumulările cuvenite bugetului statului.

Pentru 1967, acțiunea de încheiere a contractelor economice este pe terminate. Dar mai sînt încă ministere care nu au trimis nici pînă acum întreprinderilor în su-

bdordine repartii de materiile prime și materiale, de produse. Deși fabrica „Solidaritatea” și-a contractat în totalitate desfacerea producției pe trimestrul I 1967, ea nu a încheiat în schimb toate contractele în calitate de cumpărător pentru aprovizionarea cu materiile prime și materiale, tocmai din cauza primirii cu întîzieră a repartțiilor. În aceeași situație se află și I.P.R.O.F.I.L. „Bihorul”, întreprinderea de echipament metalic și binal — Oradea și Uzina de utilaj mîiner din orașul Dr. Petru Groza, cărora acum le lipsesc importante cantități de materii prime și materiale.

Concomitent cu urgentarea elaborării contractelor economice, prevenindu-se pe această cale unele greutăți în realizarea ritmică a planului de producție, e absolut necesar să se soluționeze și neajunsurile semnaltate pînă acum. Cred că ar fi util ca și în domeniul aprovizionării tehnico-materiale pe anul 1967 să se adopte măsuri de creștere a răspunderii personale a beneficiarilor și furnizorilor. E nerățional ca sub paravanul cauzelor „obiective” să se mai tolereze risipa, imobilizarea fondurilor materiale și bănești, nerespectarea contractelor economice.

Prezentarea scrisorilor de acreditare de către ambasadorul Greciei la București

Cuvintele rostite

În cuvântarea rostită cu acest prilej, ambasadorul I. Cambiotis a subliniat că „Grecia și România sînt strîns legate printr-o lungă tradiție de comunitate culturală, de cunoaștere și stimă reciprocă, printr-o prietenie cu adevărat profundă. Primelor contacte pe care ele le-au stabilit ca părți ale lumii antice, secolele care au urmat le-au adăugat un continut în ce în ce mai bogat, mai ales în sensul că cele două țări nu au încetat niciodată să facă un schimb continuu și prețios de valori. Noi ne datorăm mult unii altora”.

Vorbind despre relațiile actuale dintre România și Grecia, bazate pe respectul reciproc și apropierea față de pace, ambasadorul a arătat că vizita delegației guvernamentale române în Grecia, condusă de președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, „a lăsat amintirea cea mai plăcută și, prin încheierea unei serii de acorduri importante care a avut loc cu acest prilej, ea a deschis o cale plină de promisiuni pentru viitor. În ceea ce-l privește, guvernul român este hotărât să acționeze pentru ca acest nou avânt al relațiilor greco-române să aducă rezultate cât mai bogate în avantajul ambelor țări și al cauzei păcii, care ne este nouă, ca și dumnea noastră, atât de scumpă și de necesară”.

În încheiere, ambasadorul grec a arătat că și va consacra eforturile pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie dintre România și Grecia.

În răspunsul său, președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, a exprimat mulțumiri pentru cuvintele prietenești rostite la adresa poporului român și a transmis

urări de bunăstare și progres poporului grec prieten.

Împărțind aprecierile ambasadorului grec cu privire la relațiile de prietenie și colaborare dintre România și Grecia, președintele Consiliului de Stat a arătat că o contribuție de seamă la dezvoltarea acestor relații a adus recenta vizită a delegației guvernamentale române în Grecia. „Convorbirile purtate cu această ocazie și acordurile încheiate, a spus președintele Consiliului de Stat, constituie o expresie a dorinței noastre comune de a dezvoltă și diversifica relațiile româno-grecești pe baza principiilor respectivelor suveranități naționale, neamnestecului în treburile interne și avantajului reciproc, ceea ce corespunde intereselor fundamentale ale celor două popoare ale noastre, cauzei păcii și securității în regiunea noastră și în întreaga lume”.

Președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, a urat ambasadorului I. Cambiotis succes în misiunea sa consacrată lărgirii și adîncirii continue a relațiilor prietenești dintre România și Grecia, pentru o mai bună cunoaștere reciprocă și apropiere între popoarele române și grecești și asigurarea de întregul sprîjin al Consiliului de Stat, al guvernului român și al său personal.

Între președintele Consiliului de Stat și ambasadorul Greciei a avut loc apoi o convorbire prietenească. La ceremonia prezentării scrisorilor de acreditare și la convorbire au participat Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, și George Măcovescu, adjunct al ministrului Afacerilor Externe.

Ambasadorul Greciei a fost însoțit de membri ai ambasadei.

(Agerpres)

Lucrările unor plenary ale Uniunilor Sindicatelor

Din construcții și industria materialelor de construcții

Plenarya Comitetului Uniunii Sindicatelor din construcții și industria materialelor de construcții a dezbătut activitatea desfășurată de sindicatele din această ramură în mobilizarea lucrătorilor la îndeplinirea planului pe 1966 și sarcinile ce revin, în lumina documentelor recente emise de C.C. al P.C.R. pentru îndeplinirea planului de stat pe anul în curs.

Cu acest prilej au fost subliniate sarcinile importante ce revin sindicatelor pentru sporirea contribuției lor la îndeplinirea ritmică a planului de construcții-montaj, dar și în folosirea în termenele prevăzute și în cele mai bune condiții a obiectivelor industriale și social-culturale prevăzute a fi realizate în acest an.

Atenția principală în dezbateri a fost acordată problemelor creșterii eficienței economice a investițiilor, în lumina concluziilor recente conștătuiri a cadrelor din domeniul proiectării. Au fost luate deciziuni de acordare a unor sarcini și organizării muncii la organizarea și conducerea producției în această importantă ramură a economiei.

Din instituțiile de învățămînt, știință și cultură

În cadrul plenary Comitetului Uniunii Sindicatelor din instituțiile de învățămînt, știință și cultură, care a avut loc în Capitală, a fost dezbătut raportul activității desfășurate de sindicatele din acest sector pe anul 1966 și sarcinile ce revin pentru realizarea planului de stat pe anul 1967.

În urma discuțiilor, plenary a adoptat un plan de măsuri. În domeniul învățămîntului a fost subliniată necesitatea ca ministrul de resort și organizațiile sindicale să ia măsuri pentru asigurarea și îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale cadrelor didactice în general și ale cadrelor didactice din mediul rural în special.

Comitetele sindicale din instituțiile de cercetare sînt chemate să mobilizeze toți factorii interesați pentru generalizarea experienței bune privind eficiența cercetărilor științifice în producție, în realizarea de economii la materii prime și materiale.

În domeniul artistic, planul de măsuri recomandă o mai bună folosire a cadrelor, elaborarea unui plan de perspectivă privind necesarul de cadre artistice și a unor măsuri pentru perfecționarea profesională a acestora, mobilizarea rezervoarelor și artiștilor la sprijinirea și pregătirea formațiilor artistice de amatori. Comitetele sindicale din

cinematografie vor trebui să mobilizeze colectivele din acest sector pentru obținerea unor producții de calitate. O mai mare atenție va trebui acordată organizării unor acțiuni în domeniul artistic care să ducă la o mai bună satisfacere a exigențelor culturale mereu crescînde ale oamenilor muncii.

În industria poligrafică principala atenție va trebui îndreptată spre folosirea rațională a capacităților de producție și a materialelor, scăderea cheltuielilor de producție, realizarea tipărișurilor la un înalt nivel calitativ.

(Agerpres)

Cronica zilei

La invitația Ministerului Învățămîntului, a sosit în țara noastră prof. ing. T. S. Najjar, de la Institutul de petrol din New Delhi, specialist în domeniul procedurilor tehnologice de rafinare a șteiului. Timp de trei săptămîni, oaspetele va vizita institute tehnice de învățămînt superior din București și din țară, rafinării de pe Valea Prahovă, Combinatul chimic din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej și alte întreprinderi ale industriei chimice. Totodată profesorul indian va ține conferințe de specialitate în fața cadrelor didactice și studenților de la Institutul de petrol, gaze și geologie din Capitală și de la Institutul de proiectări pentru industria petroliferă din Ploiești.

(Agerpres)

TELEGRAME EXTERNE

Delegația P. C. R. a sosit la Belgrad

BELGRAD 31. — Corespondenții Agerpres N. Ploeanu transmite: Delegația de partid condusă de tovarășul Mihai Dales, secretar al C.C. al P.C.R., care, la invitația Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, face o vizită de prietenie în această țară, a sosit la 31 ianuarie la Belgrad. La gara Dunav din capitala R. S. F. Iugoslavia, delegația a fost întâmpinată de Niaz Dizdarević, membru al Comitetului Executiv al C.C. al U.C.I., de Danilo Purici, șeful comisiei pentru relații externe a C.C. al U.C.I., și de alte persoane. Au fost de față ambasadorul Republicii Socialiste România la Belgrad, Aurel Mălăncă, și membri ai ambasadei.

În cursul după-amiezii, delegația a vizitat orașul Belgrad.

ÎNDEPLINIREA PLANULUI DEZVOLTĂRII ECONOMICE A R. P. BULGARIA

SOFIA 31 (Agerpres). — La Sofia a fost dat publicității comunicatul Direcției Centrale de Statistică de pe lângă Consiliul de Miniștri al R. P. Bulgaria cu privire la îndeplinirea planului de stat al dezvoltării economiei naționale pe anul 1966.

Venitul național, se arată în comunicat, a crescut, în comparație cu anul 1965, cu 11 la sută, iar productivitatea muncii cu peste 8 la sută. Aproximativ trei pătrimi din creșterea veniturilor naționale s-au obținut din sporirea productivității muncii. Partea principală a venitului național a fost alocată și în anul 1966 pentru o mai bună satisfacere a cerințelor oamenilor muncii. În comparație cu anul precedent, fondul alocat în acest scop a crescut cu aproximativ 8 la sută.

Volumele investițiilor capitale, se menționează în continuare în comunicat, a crescut cu 24 la sută, predominînd partea alocată pentru industrializarea continuă a țării.

Față de anul 1965, producția industrială a sporit cu 12,2 la sută, planul producției industriale globale a fost depășit cu 4,6 la sută. Comparativ cu anul precedent, producția industriei constructoare de mașini și a industriei de prelucrare a metalelor a crescut cu 19,6 la sută, a industriei chimiei și a ciucucului — cu 20,7 la sută, a siderurgiei — cu 17,2 la sută, iar producția de energie electrică — cu

14,6 la sută. S-au obținut succese deosebite în ceea ce privește îmbunătățirea calității produselor. Numărul salariaților cuprinși în întreprinderile industriale a crescut cu 70,022, adică cu 8,4 la sută.

* Producția agricolă globală a sporit cu 15 la sută, înregistrîndu-se creșteri la aproape toate culturile. În 1966, planul producției agricole a fost îndeplinit cu 108,6 la sută la grâu, 172,5 la sută la porumb, 121,5 la sută la orz etc. Producția de cereale boabe planificată la 5,4 milioane tone a fost depășită cu 800.000 tone. S-a obținut cea mai mare recoltă de pină acru la porumb, grâu, floarea-soarelui, orz, sfeclă de zahăr și alte culturi.

Volumele lucrărilor de construcții și montaj a sporit cu 20,4 la sută față de anul precedent. Au fost terminate și date în producție curentă sau de probă termocentrale cu o capacitate totală de 445.000 kW. Au intrat în funcțiune o serie de noi uzine, fabrici și obiective culturale.

Volumele mărșurilor desfășurate prin rețeaua comercială a crescut cu 8,4 la sută în comparație cu anul 1965.

Instituțiile de învățămînt din țară au asigurat pentru economia națională un număr de 8.483 specialiști cu o pregătire superioară și 304.000 specialiști cu o pregătire medie.

PREMIERUL WILSON LA BRUXELLES

Start în a treia etapă

Premierul britanic, Harold Wilson, și ministrul său de externe, George Brown, și-au început azi a treia etapă a turneului lor comunitar. După Roma și Bruxelles, reprezentînd însă mai mult decît o etapă obișnuită. Aici, oaspeții englezi se vor fiintni nu numai cu omologii lor belgieni, dar și cu înalți funcționari ai Comisiei executive a C.E.E.

Înainte de a părăsi Londra, premierul Wilson dădea dovadă de un optimism ce ar avea să îndeparteze dinaintea dificultății aderării Angliei la comunitatea vest-europeană, dificultăți pe care el însuși le-a calificat drept „formidabile”. Dar bilanțul celor două etape precedente nu justifică acest optimism. „Nici la Roma, nici la Paris, — scrie agenția France Presse — miniștrii britanici n-au obținut un angajament formal în favoarea intrării Angliei în Piața comună”. Primul ministru al Italiei, Aldo Moro, și-a prevenit interlocutorul că va trebui să accepte ansamblul politicii agricole a „celor șase” dacă dorește intrarea în C.E.E. Acesta lăsa avertismentul l-a auzit premierul britanic și la Paris, unde, în plus, au fost relevate reticențele provenind din rolul lirei sterline în actualul sistem monetar intercomunitar („Etalonul aur și dezinve”) și din slăbiciunile pe care le-a manifestat moneda britanică.

Pe de altă parte, oamenii politici și economiștii englezi n-au conștientizat încă calitatea aderării la C.E.E. Ministrul de externe, Brown, este de părere că politica agricolă comună — așa cum i-a fost prezentată la Roma și Paris — prezintă o serie de dificultăți majore pentru Anglia. S-a calculat că, în eventualitatea intrării în Piața comună, prețul alimentelor ar crește cu aproximativ 15 la sută, iar costul general al vieții — cu 5-6 la sută. Sînt subliniate apoi urmările negative asupra producției agricole britanice. În același context se înscriu și conștientele asupra relațiilor Angliei cu țările Commonwealth-ului.

Problemele monetare par să fie și mai dificile și cer un timp și mai îndelungat pentru a fi soluționate decît cele agricole. Referindu-se la aceste probleme, premierul Wilson a reafirmat de curînd intențiile Angliei de a menține rolul lirei sterline de monedă de rezervă în cadrul C.E.E. Ministrul de externe, Brown, este de părere că politica agricolă comună — așa cum i-a fost prezentată la Roma și Paris — prezintă o serie de dificultăți majore pentru Anglia. S-a calculat că, în eventualitatea intrării în Piața comună, prețul alimentelor ar crește cu aproximativ 15 la sută, iar costul general al vieții — cu 5-6 la sută. Sînt subliniate apoi urmările negative asupra producției agricole britanice. În același context se înscriu și conștientele asupra relațiilor Angliei cu țările Commonwealth-ului.

Problemele monetare par să fie și mai dificile și cer un timp și mai îndelungat pentru a fi soluționate decît cele agricole. Referindu-se la aceste probleme, premierul Wilson a reafirmat de curînd intențiile Angliei de a menține rolul lirei sterline de monedă de rezervă în cadrul C.E.E. Ministrul de externe, Brown, este de părere că politica agricolă comună — așa cum i-a fost prezentată la Roma și Paris — prezintă o serie de dificultăți majore pentru Anglia. S-a calculat că, în eventualitatea intrării în Piața comună, prețul alimentelor ar crește cu aproximativ 15 la sută, iar costul general al vieții — cu 5-6 la sută. Sînt subliniate apoi urmările negative asupra producției agricole britanice. În același context se înscriu și conștientele asupra relațiilor Angliei cu țările Commonwealth-ului.

Problemele monetare par să fie și mai dificile și cer un timp și mai îndelungat pentru a fi soluționate decît cele agricole. Referindu-se la aceste probleme, premierul Wilson a reafirmat de curînd intențiile Angliei de a menține rolul lirei sterline de monedă de rezervă în cadrul C.E.E. Ministrul de externe, Brown, este de părere că politica agricolă comună — așa cum i-a fost prezentată la Roma și Paris — prezintă o serie de dificultăți majore pentru Anglia. S-a calculat că, în eventualitatea intrării în Piața comună, prețul alimentelor ar crește cu aproximativ 15 la sută, iar costul general al vieții — cu 5-6 la sută. Sînt subliniate apoi urmările negative asupra producției agricole britanice. În același context se înscriu și conștientele asupra relațiilor Angliei cu țările Commonwealth-ului.

Problemele monetare par să fie și mai dificile și cer un timp și mai îndelungat pentru a fi soluționate decît cele agricole. Referindu-se la aceste probleme, premierul Wilson a reafirmat de curînd intențiile Angliei de a menține rolul lirei sterline de monedă de rezervă în cadrul C.E.E. Ministrul de externe, Brown, este de părere că politica agricolă comună — așa cum i-a fost prezentată la Roma și Paris — prezintă o serie de dificultăți majore pentru Anglia. S-a calculat că, în eventualitatea intrării în Piața comună, prețul alimentelor ar crește cu aproximativ 15 la sută, iar costul general al vieții — cu 5-6 la sută. Sînt subliniate apoi urmările negative asupra producției agricole britanice. În același context se înscriu și conștientele asupra relațiilor Angliei cu țările Commonwealth-ului.

Problemele monetare par să fie și mai dificile și cer un timp și mai îndelungat pentru a fi soluționate decît cele agricole. Referindu-se la aceste probleme, premierul Wilson a reafirmat de curînd intențiile Angliei de a menține rolul lirei sterline de monedă de rezervă în cadrul C.E.E. Ministrul de externe, Brown, este de părere că politica agricolă comună — așa cum i-a fost prezentată la Roma și Paris — prezintă o serie de dificultăți majore pentru Anglia. S-a calculat că, în eventualitatea intrării în Piața comună, prețul alimentelor ar crește cu aproximativ 15 la sută, iar costul general al vieții — cu 5-6 la sută. Sînt subliniate apoi urmările negative asupra producției agricole britanice. În același context se înscriu și conștientele asupra relațiilor Angliei cu țările Commonwealth-ului.

Problemele monetare par să fie și mai dificile și cer un timp și mai îndelungat pentru a fi soluționate decît cele agricole. Referindu-se la aceste probleme, premierul Wilson a reafirmat de curînd intențiile Angliei de a menține rolul lirei sterline de monedă de rezervă în cadrul C.E.E. Ministrul de externe, Brown, este de părere că politica agricolă comună — așa cum i-a fost prezentată la Roma și Paris — prezintă o serie de dificultăți majore pentru Anglia. S-a calculat că, în eventualitatea intrării în Piața comună, prețul alimentelor ar crește cu aproximativ 15 la sută, iar costul general al vieții — cu 5-6 la sută. Sînt subliniate apoi urmările negative asupra producției agricole britanice. În același context se înscriu și conștientele asupra relațiilor Angliei cu țările Commonwealth-ului.

Gh. CERCELESCU

SPORT

PATINAJ ARTISTIC: Au început „europenele”

La Lubliana au început ieri campionatele europene de patinaj artistic. Actuala ediție reunește peste 100 de concurenți din 17 țări, printre care și România. Întrețineri au fost deschise cu exerciții obligatorii și concurs individual. După primele trei figuri, conducător austriac Emmerich Danzer, urmat de compatriotul său W. Schwartz, cheolovacul Ondrej Nepela și francezul Patrick Péra.

TELEVIZIUNEA ROMÂNĂ TRANSMITE ASPECTE DE LA ÎNTECERILE DE AZI, ÎNCEPÎND DIN JURUL OREI 20.15.

ȘAH: Gheorghiu-Kostro remiză

În runda a 14-a a turneului zonal de șah de la Vrnjacka Banja, marele maestru internațional român, Florin Gheorghiu, a remizat cu Kostro la mutarea 25. Pachman a câștigat la Vizantiadis și Ivkov la Gunarson. Partidele Bobotov — Morlock, Haman-Zuidema, Jansa — Matanovici și Lengyel — Fuchs s-au încheiat remiză. S-au întrerupt partida: Bilip-Hindle și Vacka — Barczay.

În clasament conduc Ivkov și Matanovici cu câte 10 puncte, urmați de Gheorghiu cu 9 puncte, Fuchs cu 8,5 puncte, Barczay cu 8 (1) puncte, Kostro, Haman, Lengyel cu câte 8 puncte etc.

TENIS DE MASĂ: Doar Cobzirzan s-a calificat...

În Palatul sporturilor din Praga au început campionatul internațional de tenis de masă ale Cehoslovaciei. Gh. Cobzirzan l-a învins în primul tur cu 3-2 pe cheolovacul Nyec, apoi i-a înfruntat cu 3-1 pe cheolovacul internațional Miko (Cehoslovacia) și cu 3-2 pe Sarkorian (U.R.S.S.), calificîndu-se în sferturile de finală ale probei de simplu alături de campionii europeni, Johansson, Kunc, Stepanek, Kudrna, Starek, Belesznai și Korpa. Celalți doi jucători români au fost eliminați. În turul trei, Stepaneci (Iugoslavia) l-a învins cu 3-2 pe Dorin Giurgucă, iar cheolovacul Kudrna l-a înfruntat în același tur cu 3-0 pe Radu Negulescu.

În sferturile de finală ale probei de dublu feminin, Geisler și Hovestadt (R.D.C.) au înfruntat cu 3-2 (16-21, 22-20, 21-18, 14-21, 21-18) pe Maria Alexandru și Eleonora Mihalca.

ATLETISM: Zamfirescu și Ciocînă au concurat slab

La Moscova s-a încheiat concursul internațional de atletism pe teren acoperit, la startul cărui s-au prezentat peste 200 de sportivi din Bulgaria, Cehoslovacia, Finlanda, Franța, R. D. Germană, R. F. a Germaniei, Olanda, Polonia, România, U.R.S.S.

Cursa de 60 m plat fost câștigată de sovieticul Alexandr Lebedev cu 6"8/10. Sprinterul român Gheorghe Zamfirescu s-a clasat pe locul 3 în seriile eliminatorii, cu timpul de 7"8/10. Un rezultat valoros a fost înregistrat în proba de triplu salt, câștigată de atletul sovietic Alexandr Zolotarev cu 16,31 m. În această probă, recordmanul român Șerban Ciocînă a ocupat locul șase cu 15,64 m.

Alte rezultate: masculin: lungime — Klimov (U.R.S.S.) 7,35 m; greutate — Skobla (Cehoslovacia) 17,09 m; 800 m — Schultze Hillen (R.F. Germană) 1'55"; feminin: 60 m garduri — Talișeva (U.R.S.S.) 8"4/10; 600 m — Siroppighina (U.R.S.S.) 1'31"7/10; înălțime — Kozir (U.R.S.S.) 1,74 m.

3-10 februarie, in sala „Steaua”

„Săptămîna tenisului”

Între 3 și 10 februarie, sala de sport a clubului „Steaua” (Calea Plevnei 114) va găzdui întrecerile unui interesant concurs de tenis. La acest concurs, dotat cu „Cupa Steaua”, participă Ion Tiriac, Ilie Năstase, Petre Mărmureanu, Gunther Bosch, Judith Dibar, Eleonora Dumitrescu, Ecaterina Horia etc.

Jocurile se dispută în fiecare zi — dimineața, de la ora 9, și după-amiază cu începere de la ora 15.

Publicăm în continuare *, după revistele „Paris Match” și „Der Stern”, fragmente din cartea publicistului american William Manchester, „Moartea unui președinte” Autoul pune în lumină atmosfera care a domnit la spitalul Parkland, din Dallas, din momentul aducerii aici a președintelui Kennedy, precum și starea de spirit în rîndul celor aflați în suita prezidențială.

Serviciul secret ar fi trebuit să ridice o barieră de securitate. Dar catastrofa a scos la iveală un defect ascuns al sistemului — lealitatea fiecărui agent față de un om și nu față de o funcție. Afiu timp cit Kennedy detinuse comenziile ierarhia autorității fusese simplă. Acum, vechia ordine se transforma într-o dezordine înspăimîntătoare. În mod teoretic, Roy Kellerman continua să poarte încă răspunderea. Dar Emory Roberts îl și înlocuise...

Deoarece președintele își alege ie inișii pe primul lor agent însoțitor și cum Kellerman era un necunoscut pentru Lyndon Johnson, el nu a fost depus. Astfel, serviciul secret, care ar fi trebuit să reprezinte un simbol al continuității, se afla în plină destrămare. Inspectorii erau la fel de derutați ca și restul suitei prezidențiale. În cursul acestei prime ore, isteria colectivă era cu mult mai mare decît vor să admită interesele inișii.

Să luăm, de exemplu, pe generalul Ted Clifton. Ofițer, fost combatant, atâsat militar al președintelui, Clifton ar fi trebuit, dintre toți cei de față, să înțeleagă cel mai bine utilitatea serviciului de comunicații. El bine, el l-a uitat cu desăvîșire. În loc să recurgă la acest serviciu, el și-a prezentat legitimația unei telefoniste de la Parkland, căreia i-a spus că dorește să obțină legătura cu Casa Albă. Printr-o minune, a obținut-o. Cînd a căpătat pe cineva la capătul firului, i-a cerut să vorbească cu doamna Clifton și O'Donnell pentru a le spune că soții lor sînt sănătoși și teferi. O dată rezolvată această problemă urgentă, el a cerut să vorbească cu Bromley Smith, secretarul Consiliului național al securității, căruiu i-a pus următoarea întrebare: „Există informații în această privință?” Ordinea de prioritate a generalului este uluitoare: numai după ce a liniștit pe cele două soții, el s-a interesat de existența unui complot împotriva guvernului Statelor Unite.

* Vezi „Scinteia” din 13, 18 și 20 ianuarie.

care preocupă pe toată lumea din sala nr. 1. O dată trecut pragul, nu mai era necesar să se caute false activități. Bîrbații și femeile răsunî în acel loc nu se puteau îndoi nici un moment de urgența muncii lor și disciplina le confera un fel de pace. Scapetele și agrafele erau prinse în mod automat, manetele erau întoarse în mod mașinal. Milioane înmănușate în cauciu se întindeau, se încheidau, se mișcau în tăcere. Rana de la gît — considerată în acel moment ca fiind o rană de intrare a gîntului pentru că nu avuseseră încă timpul să întoarcă corpul — era mică și singea, continua să gîlgăie din ea, încet. Din

„MOARTEA UNUI PREȘEDINTE”

Răsfoind presa străină

Dar nu așa s-a întîmplat. Jackie a întreat-o cu blîndețe cum se simțea Connally. Nellie nu răspunde imediat. Ea își spunea că, de fapt, de abia o cunoștea pe această femeie. În sfîrșit, ea murmură: — Va scăpa cu viață. Aceasta a fost totul.

Epidemia de lipsă de rațiune nu se limita la suita prezidențială. Personalul spitalului Parkland își pierduse capul în aceeași măsură. „Kennedy, John F.” — fu înscris în mod adecvat sub numărul 24.740, „categoria alb, sex masculin, admiși în sala de urgență nr. 1”. „Maladia” sa fu notată GSW (gunshot wound: rană provocată prin armă de foc). „Connally John”. Nr. 24.743, fu înscris trînduri mai jos, după o femeie albă căreia îi curgea sînge din gură și după o negresă care avea dureri abdominale. (Desigur, guvernatorul fusese admis înaintea acestora).

Dezordinea dură întreaga după amiază.

În mijlocul acestei furtuni, corpul lui John Kennedy zăcea izolat, protejat de însăși enormitatea sarcinii

Astăzi se deschide LUNA CĂRȚII LA SATE

Astăzi, 1 februarie, Editia din acest an a „Lunii cărții la sate” va oferi un prilej de intensificare a popularizării și difuzării cărții politice, științifice, beletristice, prin unitățile de desfacere ale cooperativei de consum, și de atragere a unor colective tot mai mari în acțiunea de răs-pîndire a cărții în mediul rural. La câminele culturale, casele de cultură, librăriile sătești vor avea loc manifestări culturale educative de masă.

— Soțul dv. a fost rănit mortal, spuse el.

— Da, domnule.

Kellerman intenționa să-și țină promisiunea, dar el nu mai apucă să vadă această parte a spitalului; cînd se înapoie la urgență, avu preza multe de făcut.

Ken O'Donnell își băgă capul în camera 13.

— Lucrurile par să meargă rău, spuse el. Cred că președintele este mort. Johnson nu răspunde.

Un agent căută un distribuitor automat și aduse cafea soților Johnson, Lady Bird, care avea întotdeauna asupra sa carnele pentru a-și nota ceea ce ea denumea „momentele sale de neuitat”, scoase un carnet din poșetă și începu să-și scrie cu rapiditate impresiile.

Un alt agent îi ceru lui Youngblood să se ducă să telefoneze.

Nu-l părăsesc nici un moment pe acest om, răspunde agentul.

Dar el dorea să părăsească Parkland. Din momentul în care sosiseră la intrarea ambulanțelor, el meditase o evadare. Nu numai din spital, ci chiar din oraș, care-i devenise de nesuferit. Era un bărbat cu o forță de voință excepțională și își dădea seama că nu-și va putea îndeplini datoria față de soții Johnson atît timp cît aceștia rămîneau acolo.

Pentru Youngblood, Dallas era un loc al violenței și morții. A rămînea acolo, însemna a asuma un risc nebunesc. Love Field era poartă de evaziune naturală. Trebuiau să ajungă imediat acolo. Emory Roberts era de aceeași părere și cei doi agenți încercară să-l convingă pe Johnson.

Pentru el, problema era simplă. Totuși, ea conținea germenii de ceea ce avea să devină o serie întregă de neînțelegeri. Cei care fuseseră apropiați președintelui a înșinat nu puteau înțelege șocul îngrozitor, încordarea neașteptată a noului președinte. În momentul în care el succedea deja lui Kennedy, Johnson nu-și dădea încă seama de acest lucru.

În camera nr. 13, Roberts îi spuse lui Johnson că văzuse rana de la capul lui Kennedy.

— Președintele nu va reuși să scape cu viață, spuse el. Ar trebui să luăm avionul și să decolăm, insistă Roberts.

Ezitănd încă, Johnson murmură: — Poate că președintele Kennedy va mai avea nevoie de avion.

Nimeni nu îl întrebă la ce avion se gîndea.

— Soțul dv. a fost rănit mortal, spuse el.

— Da, domnule.

Kellerman intenționa să-și țină promisiunea, dar el nu mai apucă să vadă această parte a spitalului; cînd se înapoie la urgență, avu preza multe de făcut.

Ken O'Donnell își băgă capul în camera 13.

— Lucrurile par să meargă rău, spuse el. Cred că președintele este mort. Johnson nu răspunde.

Un agent căută un distribuitor automat și aduse cafea soților Johnson, Lady Bird, care avea întotdeauna asupra sa carnele pentru a-și nota ceea ce ea denumea „momentele sale de neuitat”, scoase un carnet din poșetă și începu să-și scrie cu rapiditate impresiile.

Un alt agent îi ceru lui Youngblood să se ducă să telefoneze.

Nu-l părăsesc nici un moment pe acest om, răspunde agentul.

Dar el dorea să părăsească Parkland. Din momentul în care sosiseră la intrarea ambulanțelor, el meditase o evadare. Nu numai din spital, ci chiar din oraș, care-i devenise de nesuferit. Era un bărbat cu o forță de voință excepțională și își dădea seama că nu-și va putea îndeplini datoria față de soții Johnson atît timp cît aceștia rămîneau acolo.

Pentru Youngblood, Dallas era un loc al violenței și morții. A rămînea acolo, însemna a asuma un risc nebunesc. Love Field era poartă de evaziune naturală. Trebuiau să ajungă imediat acolo. Emory Roberts era de aceeași părere și cei doi agenți încercară să-l convingă pe Johnson.

Pentru el, problema era simplă. Totuși, ea conținea germenii de ceea ce avea să devină o serie întregă de neînțelegeri. Cei care fuseseră apropiați președintelui a înșinat nu puteau înțelege șocul îngrozitor, încordarea neașteptată a noului președinte. În momentul în care el succedea deja lui Kennedy, Johnson nu-și dădea încă seama de acest lucru.

În camera nr. 13, Roberts îi spuse lui Johnson că văzuse rana de la capul lui Kennedy.

— Președintele nu va reuși să scape cu viață, spuse el. Ar trebui să luăm avionul și să decolăm, insistă Roberts.

Ezitănd încă, Johnson murmură: — Poate că președintele Kennedy va mai avea nevoie de avion.

Nimeni nu îl întrebă la ce avion se gîndea.

— Soțul dv. a fost rănit mortal, spuse el.

— Da, domnule.

Kellerman intenționa să-și țină promisiunea, dar el nu mai apucă să vadă această parte a spitalului; cînd se înapoie la urgență, avu preza multe de făcut.

Ken O'Donnell își băgă capul în camera 13.

— Lucrurile par să meargă rău, spuse el. Cred că președintele este mort. Johnson nu răspunde.

Un agent căută un distribuitor automat și aduse cafea soților Johnson, Lady Bird, care avea întotdeauna asupra sa carnele pentru a-și nota ceea ce ea denumea „momentele sale de neuitat”, scoase un carnet din poșetă și începu să-și scrie cu rapiditate impresiile.

Un alt agent îi ceru lui Youngblood să se ducă să telefoneze.

Nu-l părăsesc nici un moment pe acest om, răspunde agentul.

Dar el dorea să părăsească Parkland. Din momentul în care sosiseră la intrarea ambulanțelor, el meditase o evadare. Nu numai din spital, ci chiar din oraș, care-i devenise de nesuferit. Era un bărbat cu o forță de voință excepțională și își dădea seama că nu-și va putea îndeplini datoria față de soții Johnson atît timp cît aceștia rămîneau acolo.

Pentru Youngblood, Dallas era un loc al violenței și morții. A rămînea acolo, însemna a asuma un risc nebunesc. Love Field era poartă de evaziune naturală. Trebuiau să ajungă imediat acolo. Emory Roberts era de aceeași părere și cei doi agenți încercară să-l convingă pe Johnson.

Pentru el, problema era simplă. Totuși, ea conținea germenii de ceea ce avea să devină o serie întregă de neînțelegeri. Cei care fuseseră apropiați președintelui a înșinat nu puteau înțelege șocul îngrozitor, încordarea neașteptată a noului președinte. În momentul în care el succedea deja lui Kennedy, Johnson nu-și dădea încă seama de acest lucru.

În camera nr. 13, Roberts îi spuse lui Johnson că văzuse rana de la capul lui Kennedy.

— Președintele nu va reuși să scape cu viață, spuse el. Ar trebui să luăm avionul și să decolăm, insistă Roberts.

Ezitănd încă, Johnson murmură

Viata internationala

STABILIREA RELATIILOR DIPLOMATICE ÎNTRE REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA ȘI REPUBLICA FEDERALĂ A GERMANIEI

Comunicat comun

La invitația ministrului federal al afacerilor externe, Willy Brandt, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, face o vizită oficială în Republica Federală a Germaniei de la 30 ianuarie pînă la 3 februarie 1967.

În timpul șederii sale la Bonn, între 30 și 31 ianuarie, ministrul afacerilor externe român a fost primit de cancelarul federal dr. Kurt Georg Kiesinger. La 1 februarie ministrul afacerilor externe român va vizita orașele Köln, Düsseldorf și München. El se va întâlni cu președintele guvernului landurilor Renania de nord - Westfalia și Bavaria.

Ministrul afacerilor externe român Corneliu Mănescu și minis-

trul federal al afacerilor externe, Willy Brandt, au purtat convorbiri asupra stadiului și dezvoltării relațiilor dintre Republica Federală a Germaniei și Republica Socialistă România, precum și asupra problemelor internaționale de interes comun.

Ambele părți și-au exprimat satisfacția în legătură cu evoluția favorabilă a schimburilor economice și culturale dintre țările lor.

Ele au subliniat că vor cultiva și adînci în continuare colaborarea multilaterală dintre țările lor.

În acest spirit, guvernele Republicii Socialiste România și Republicii Federale a Germaniei au căzut de acord să stabilească relații diplomatice și să facă schimb de reprezentanți diplomați la rangul

de ambasadori extraordinari și plenipotențiar.

Ambele părți sînt convinse că aceasta va contribui la dezvoltarea înțelegerii reciproce dintre Republica Socialistă România și Republica Federală a Germaniei în interesul ambelor părți și prin aceasta, vor servi păcii și securității, înțelegerii durabile și conviețuirii pașnice a popoarelor și conviețuirii prietenoase în Europa, desfructificării internaționale.

Discuțiile, care au avut un caracter de lucru, s-au purtat într-un spirit de sinceritate.

Ministrul afacerilor externe Corneliu Mănescu, a invitat pe ministrul federal al afacerilor externe, Willy Brandt, să facă o vizită oficială în Republica Socialistă România.

Ministrul federal al afacerilor externe a acceptat cu mulțumiri invitația.

Data vizitei se va stabili pe cale diplomatică.

Vizita ministrului comerțului exterior al României în Franța Convorbiri între Gh. Cioară și M. Debré

PARIS 31 — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: Marți seara, ministrul comerțului exterior al Republicii Socialiste România, Gheorghe Cioară, a avut o învedere, desfășurată într-o atmosferă deosebit de cordială, cu ministrul economiei și finanțelor al Franței, Michel Debré. La întrevvedere au asistat Charles de Chambrun, secretar de stat la comerțul exterior, și Victor Dimitriu, ambasadorul României la Paris.

În cursul convorbirii, au fost evocate probleme legate de dezvoltarea relațiilor politico-economice dintre Franța și România. Gheorghe Cioară și-a exprimat satisfacția pentru prietenia de a face o vizită oficială în Franța, cit și pentru

posibilitatea de a cunoaște mai pe larg realizările tehnico-industriale franceze. Totodată el a relevat că dezvoltarea economică a României constituie de asemenea o premiză importantă a dezvoltării schimburilor și consolidării relațiilor economice cu Franța.

La rîndul său, Michel Debré s-a

declarat de acord cu poziția exprimată de Gheorghe Cioară, că pe baza respectării suveranității, neamestecului în treburile interne, egalității în drepturi și avantajului reciproc, țările, indiferent de sistemul lor politic și social, pot dezvolta relații de prietenie și colaborare. Michel Debré a subliniat că nu se poate asigura o politică de independență alta timp cit nu există o dezvoltare puternică a economiei și a relevat faptul că guvernul francez urmărește cu deosebită simpatie modul în care România concretizează cu mult curaj și principialitate această concepție politică.

Cei doi miniștri au evocat în același timp prietenia și legăturile tradiționale dintre cele două țări, arînd că aceasta constituie o premiză în plus pentru dezvoltarea relațiilor politice și economice amicale între Franța și România. În continuare, ei au abordat diferite probleme economice concrete, privind relațiile între Franța și România.

La uzinele Renault

Ministrul comerțului exterior al României, Gheorghe Cioară, și persoanele care îl însoțesc, au vizitat marți dimineața Uzinele din Flins ale Regiei Naționale a Automobilelor Renault. La sosire, oaspeții români au fost primiți de Pierre Dreyfus, președinte al director general al Regiei Naționale a Automobilelor Renault, și de alte persoane din conducerea Regiei.

Pierre Dreyfus a făcut o scurtă expunere privind organizarea și producția uzinelor de la Flins — una din cele zece uzine ale Flins se ocupă de asamblarea caroseriilor și de montajul și finisarea automobilelor din modelul R-8, R-10 și R-16. În fiecare zi pe porțile uzinelor din Flins ies 1200 automobile finisate.

În cursul vizitei prin diferitele sectoare ale uzinelor oaspeții români s-au oprit în fața bandei de montaj a unui lot de 4000 de automobile Renault, în curs de finisare, mașini destinate României, între care modelul R-8, R-10 și R-16.

La sfîrșitul vizitei, conducerea uzinelor a oferit un cocteil în cinstea oaspeților români.

Seara, ministrul afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, a oferit, la reședința sa de la Hotelul Kôninghof, un dîneu în onoarea vicecancelarului și ministrului de externe al R.F.G., Willy Brandt. La dîneu au participat: Kurt Schmecker, ministru pentru bunurile statului, Carlo Schmidt, ministru federal pentru problemele laenderelor, Karl von Hase, secretar de stat, purtător de cuvînt al guvernului federal, Erich Menrad, președintele Partidului liber-democrat, Hermann Kopf, președintele Comisiei pentru afaceri externe a Bundestagului, Rolf Lahr, subsecretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe, Erich Stritzling, șeful misiunii comerciale a Republicii Federale a Germaniei la București, Bertold Beitz, director general al firmei Krupp, numeroși deputați, înalți funcționari din Ministerul Afacerilor Externe, oameni de afaceri, ziariști germani și români.

În cursul dîneului, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, au fost rostite toasturi.

Ambasadorul Republicii Socialiste România la Paris, Victor Dimitriu, și șeful Agenției economice române, Tudor Matea, au oferit marți un dejun cu prilejul vizitei ministrului comerțului exterior al României, Gheorghe Cioară, în orașul de Chambrun, secretar de stat pentru comerțul exterior, Jean L. Vigier, membru al Comisiei afacerilor externe a Senatului, Jean P. Brunet, directorul relațiilor economice din Ministerul Afacerilor Externe, membri ai conducerei Consiliului Național al Patronatului francez, conducători ai unor importante întreprinderi franceze și alți oameni de afaceri.

Dejunul s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

Ambasadorul Republicii Socialis-

te România la Paris, Victor Dimitriu, și Charles de Chambrun au rostit toasturi în care au subliniat că contactele avute se vor concretiza în noi căi de cooperare tehnico-industrială de cooperare tehnico-industrială și mai largă a relațiilor dintre cele două țări.

Marți seara televiziunea franceză a transmis un scurt reportaj despre vizita lui Gheorghe Cioară la Uzinele Schneider-Creuzot, precum și o scurtă declarație, făcută cu prilejul vizitei uzinelor, despre posibilitățile de cooperare tehnico-economică între cele două țări.

WASHINGTON 31 (Agerpres). — În S.U.A. au avut loc marți funerațiile cosmonauților americani Virgil Grissom, Roger Chaffee și Edward White, care au pierit în urma tragicului accident de vineră trecută de pe rampa de lansare a navei cosmice „Apollo” de la Cape Kennedy. La funerațiile primilor doi cosmonauți, care au avut loc la cimitirul național Arlington din Washington, a participat președintele Johnson iar la funerațiile celui de-al treilea care au avut loc la cimitirul Academiei militare West Point (Statul New York), au fost prezenți soția președintelui și vice-președintele S.U.A., Hubert Humphrey. Posturile de televiziune au transmis în întreaga țară ceremonia desfășurată.

Fiecare din corpurile neînsuflețite ale celor trei cosmonauți a fost transportat pe un afet de tun tras de sașe cai. Cosmonauții John Glenn, Sheppard, Donald Slayton, Malcolm Scott Carpenter, Walter Shira și Gordon Cooper în cadrul scierilor. În tot timpul cit au durat funerațiile, avioane cu reacție militare au zburat deasupra cortegiilor.

NEW YORK 31 (Agerpres). — În cursul experimentării unei noi cabine spațiale, care a avut loc marți la baza aeriană din Brooks, în apropiere de San Antonio (statul Texas), s-a produs un incendiu, declanșat în condiții identice cu cele care au provocat vineră trecută moartea celor trei cosmonauți americani pe poligonul de la Cape Kennedy. Unul din aviatorii aflați în cabină a fost ars de viu, iar cel de-al doilea a suferit arsuri grave. Un purtător de cuvînt al bazei a declarat că incendiul s-a produs în momentul cînd se efectua un zbor simulat și s-a datorat unui scurt circuit.

Încă o victimă

NEW YORK 31 (Agerpres). — În cursul experimentării unei noi cabine spațiale, care a avut loc marți la baza aeriană din Brooks, în apropiere de San Antonio (statul Texas), s-a produs un incendiu, declanșat în condiții identice cu cele care au provocat vineră trecută moartea celor trei cosmonauți americani pe poligonul de la Cape Kennedy. Unul din aviatorii aflați în cabină a fost ars de viu, iar cel de-al doilea a suferit arsuri grave. Un purtător de cuvînt al bazei a declarat că incendiul s-a produs în momentul cînd se efectua un zbor simulat și s-a datorat unui scurt circuit.

I. B. TITO ȘI-A ÎNCHEIAT VIZITA ÎN U. R. S. S.

MOSCOVA 31 (Agerpres). — La 31 ianuarie, Iosip Broz Tito, președintele R. S. F. Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, și persoanele care l-au însoțit, într-o scurtă vizită neoficială în Uniunea Sovietică, au părăsit Moscova, plecînd spre Budapesta.

În comunicatul comun sovieto-iugoslav dat publicității la încheierea vizitei se arată că în cadrul convorbirilor purtate într-o atmosferă sinceră, tovarășească cu conducătorii sovietici s-a făcut un schimb de păreri privind problemele relațiilor sovieto-iugoslave, precum și problemele internaționale actuale.

„Constatînd cu satisfacție dezvoltarea cu succes a relațiilor sovieto-iugoslave, cele două părți și-au exprimat unanim năzuința de a extinde în continuare și a consolida colaborarea multilaterală dintre U.R.S.S. și R.S.F.I., de a lupta activ pentru cauză păcii și socializmului în lumea întreagă”, se subliniază în comunicat.

N. Podgornii a plecat spre patrie

ROMA 31 (Agerpres). — Marți a părăsit Roma, plecînd spre Moscova, Nikolai Podgornii, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., care a făcut o vizită de stat în Italia între 24 și 31 ianuarie.

La aeroport, oaspețele a fost condus de premierul Aldo Moro, de ministrul afacerilor externe, Amintore Fanfani, și de alte persoane oficiale.

Încheiere, Tan Phat a menționat că Comitetul Central al F.N.E. a propus suspendarea focului pe perioada 8-15 februarie — sîrbătoretea Anului Nou vietnamez — dar nu a primit un răspuns din partea grupului militar de la Saigon, condus de Thieu-Ky și a americanilor. El a reînnoit asigurarea că Frontul Național de Eliberare „va respecta cu strictețe măsura de înclăcare a focului în timpul celor șapte zile” dar, a adăugat că „se va răspunde tuturor actelor de violare comise de inamici”.

Interviul vicepreședintelui F. N. E.

HANOI 31 (Agerpres). — Într-un interviu acordat agenției de presă Eliberare, Huynh Tan Phat, vicepreședinte al Prezidiului Comitetului Central al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud, a aprobat în numele F.N.E. declarațiile făcute recent de Nguyen Duy Trinh, ministrul de externe al R. D. Vietnam, ziaristului austriaclian W. Burchett. Frontul Național de Eliberare, a spus el, aprobă și susține poziția justă și de bună credință a Republicii Democratice Vietnam deoarece ea răspunde aspirațiilor întregului Vietnam. Poziția în patru puncte a R. D. Vietnam și poziția în cinci puncte a Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud reprezintă aspirațiile țării și constituie baza unică și corectă de rezolvare a problemelor vietnameze în general și a Vietnamului de sud în particular, a declarat el în continuare. Reprezentanții F.N.E. a arătat apoi că populația din Vietnamul de sud cere energie guvernului S.U.A. să înceteze imediat și necondiționat bombardamentele și toate actele de război împotriva R. D. Vietnam. După ce a reamintit poziția F.N.E. el a spus: „Atîta timp cit agresorii nu vor respecta cerințele legitime ale F.N.E. și R. D. Vietnam, poporul din Vietnamul de sud și compatrioții săi din nord vor continua cu și mai mare dirigență lupta lor pentru a elibera Vietnamul de sud, a apăra R. D. Vietnam și a reunifica cele două țări”.

Încheiere, Tan Phat a menționat că Comitetul Central al F.N.E. a propus suspendarea focului pe perioada 8-15 februarie — sîrbătoretea Anului Nou vietnamez — dar nu a primit un răspuns din partea grupului militar de la Saigon, condus de Thieu-Ky și a americanilor. El a reînnoit asigurarea că Frontul Național de Eliberare „va respecta cu strictețe măsura de înclăcare a focului în timpul celor șapte zile” dar, a adăugat că „se va răspunde tuturor actelor de violare comise de inamici”.

Încheiere, Tan Phat a menționat că Comitetul Central al F.N.E. a propus suspendarea focului pe perioada 8-15 februarie — sîrbătoretea Anului Nou vietnamez — dar nu a primit un răspuns din partea grupului militar de la Saigon, condus de Thieu-Ky și a americanilor. El a reînnoit asigurarea că Frontul Național de Eliberare „va respecta cu strictețe măsura de înclăcare a focului în timpul celor șapte zile” dar, a adăugat că „se va răspunde tuturor actelor de violare comise de inamici”.

Vizita în Bulgaria a președintelui Finlandei

SOFIA 31 (Agerpres). — La 30 ianuarie, Urho Kekkonen, președintele Republicii Finlanda, și persoanele care îl însoțesc au făcut vizite lui Gheorghe Traikov, Populare și Consiliul de Adunări Populare și Consiliul de Miniștri ale R. P. Bulgaria, și lui Todor Jivkov, președintele Consiliului de Miniștri. Cu acest prilej au avut loc discuții prietenoase. În seara aceeași zile, Prezidiul de Adunări Populare și Consiliul de Miniștri ale R. P. Bulgaria au oferit o recepție în cinstea oaspeților finlandez. G. Traikov și U. Kekkonen au rostit cuvîntări.

Întrevvedere C. Mănescu—K. G. Kiesinger

BONN 31. — Trimișii speciali Agerpres, N. Ionescu și P. Stăncescu, transmit: Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, care întreprinde o vizită oficială în Republica Federală a Germaniei, a fost primit de cancelarul Republicii Federale a Germaniei, dr. Kurt Georg Kiesinger. Întrevvedere a prilejuit un schimb de păreri privind evoluția relațiilor dintre cele două țări și unele probleme internaționale. La întrevvedere au participat Willy Brandt, dr. Ruetel, director în Ministerul Afacerilor Externe și E. Stritzling, șeful misiunii comerciale a Republicii Federale a Germaniei la București. Din partea română, la întrevvedere au fost prezenți Cornel Bogdan, director în Ministerul Afacerilor Externe și Mircea Năstase, șeful reprezentanței comerciale a României.

In declarația făcută pentru presă la ieșirea din Palatul Schaumburg, reședința Cancelariei Federale, Corneliu Mănescu a spus: „Au fost examinate și cu acest prilej posibilitățile de a dezvolta relațiile dintre țările noastre. A fost exprimată de ambele părți satisfacția în legătură cu hotărîrea guvernelor noastre de a stabili între cele două țări relații diplomatice la nivel de ambasada. Ne exprimăm convingerea că acest pas însemnat în dezvoltarea relațiilor dintre cele două țări constituie în același timp o contribuție la cauza colaborării internaționale și a securității în Europa”.

În cursul zilei de marți au continuat convorbirile cu vicecancelarul și ministrul de externe, Willy

Brandt. Cu prilejul acestor convorbiri, la care au participat membrii delegației române și înalți funcționari ai Ministerului Afacerilor Externe al R.F.G. s-a convenit să se dea publicității un comunicat comun.

La amiază, oaspețele român a participat la un dejun oferit în onoarea sa de președintele Comisiei de politică externă a Bundestagului, Hermann Kopf. La dejun au luat parte, de asemenea, membrii delegației române și membri ai Societății de politică externă.

În aceeași zi, Corneliu Mănescu și persoanele care îl însoțesc au făcut o vizită la primăria orașului Bonn. El a fost salutat cordial de numeroși locuitori ai capitalei, Wilhelm Daniels, primarul Bonnului, a adresat cuvinte de bun sovit oaspețului român, exprimîndu-și satisfacția în legătură cu această vizită. Corneliu Mănescu a mulțumit pentru amabilitatea cu care a fost întâmpinat și a semnat în Cartea de aur a orașului.

Seara, ministrul afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, a oferit, la reședința sa de la Hotelul Kôninghof, un dîneu în onoarea vicecancelarului și ministrului de externe al R.F.G., Willy Brandt. La dîneu au participat: Kurt Schmecker, ministru pentru bunurile statului, Carlo Schmidt, ministru federal pentru problemele laenderelor, Karl von Hase, secretar de stat, purtător de cuvînt al guvernului federal, Erich Menrad, președintele Partidului liber-democrat, Hermann Kopf, președintele Comisiei pentru afaceri externe a Bundestagului, Rolf Lahr, subsecretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe, Erich Stritzling, șeful misiunii comerciale a Republicii Federale a Germaniei la București, Bertold Beitz, director general al firmei Krupp, numeroși deputați, înalți funcționari din Ministerul Afacerilor Externe, oameni de afaceri, ziariști germani și români.

În cursul dîneului, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, au fost rostite toasturi.

Ambasadorul Republicii Socialis-

Dîneu în onoarea oaspețului român

BONN 31 (Agerpres). — În cadrul dîneului oferit luni seara în cinstea ministrului afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, vicecancelarul și ministrul afacerilor externe al Republicii Federale a Germaniei, Willy Brandt, a declarat: „Cu prilejul primelor discuții am făcut un lucru bun. Am constatat largi domenii în care păreriile noastre coincid și am convenit modalități pentru o strînsă colaborare. Fără exagerare, schimbul de păreri a fost deschis, colegial și încurajător”.

Referindu-se la înnoirea relațiilor dintre cele două țări, vorbitorul a spus că aceasta va trebui „să pornească de la o bază sănătoasă, demnă și trainică”.

„Această bază este constituită din principiile independenței naționale, egalității în drepturi și respectării reciproce a realizărilor și modului de viață”.

„Guvernele noastre vor declă și relații diplomatice și să facă schimb de ambasadori. Prin această hotărîre urmează a se fonda relații de bună vecinătate între Republica Federală a Germaniei și Republica Socialistă România. Prin această hotărîre legăturile practice multilaterale între țările noastre, care în ultimul timp și-au crescut dîneu, vor fi adîncite. În sfîrșit, prin această hotărîre dorim să servim destinderii și securității europene, intrucît ea nu este îndreptată împotriva niciunui din treilea stat și este menită să întărească colaborarea internațională și să creze încrederea între state cu sisteme sociale diferite”.

În toaștul său, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a declarat: „Pentru a evita repetarea unor experiențe dureroase ale trecutului noi socotim că în momentul de față este necesar ca,

porînd de la datele și posibilitățile lumii postbelice, să ne concentrăm eforturile pentru a elimina definitiv cauzele tensiunii în relațiile interstatale, a îmbunătăți substanțial climatul pe continentul european alături de eforturile în trecut, a crea condiții care să facă cu neputință un război mondial și să asigure o pace și o securitate trainică în Europa și în lumea întreagă”.

Vorbitorul a evocat posibilitățile existente pentru extinderea și diversificarea reciproc avantajoasă a relațiilor dintre România și R. F. a Germaniei, declarînd în continuare: „Convorbirile pe care le-am început azi ne întăresc această încredere și ne determină să ne exprimăm convingerea că înflinirea noastră va fi fructuoasă și va marca o contribuție prețioasă la progresul relațiilor bilaterale dintre cele două țări”.

Preocuparea pentru statornicirea unor relații normale bune între țările noastre este menită în concepția guvernului Republicii Socialiste România să răspundă așteptărilor celor două părți, cit și griji pentru destinele păcii și colaborării internaționale.

Este evident că drumul spre o pace trainică trece în mod necesar prin statornicirea între țări, indiferent de orînduirea lor social-politică, a unor relații normale de cooperare întemeiate pe dreptul suveran al fiecărui stat de a decide liber de soarta sa, fată de ce noi considerăm că dezvoltarea schimburilor economice științifice și culturale, inclusiv normalizarea relațiilor diplomatice dintre România și Republica Federală a Germaniei, aducînd foloase celor două state, slujește totodată cauzei destinderii și securității în Europa și în lume”.

(Urmare din pag. 1)

coloni a permis trecerea la formarea de cooperative agricole, la înlăturarea reconversiei (scoterea mășinilor și palmierilor neproductivi, înlocuirea lor cu noi plantații, precum și arșirea vechii dar productive). Vizitînd cooperativa agricolă „El Adhala” (Justiția) din guvernatorul Gabes, am putut consemna rezultatele unei munci ordonate și eficace. Pe 2900 hectare, dintre care 200 irigate, lucrează 110 familii de țărani, la cîror vîrstă arăpînă nu de mult chinuță și lipsită de perspective. „Preocuparea noastră de bază — ne spune Ali Bou Ain, președintele cooperativei — este de a sport randamentul la hectar prin utilizarea metodelor moderne de lucru. Vrem să dezvoltăm și creșterea vitelor pentru care avem condiții relativ favorabile”. Bucurîndu-se de roadele muncii lor, cooperatorii pot realiza venituri convenabile; și-au construit case noi, curate și plăcute ca aspect.

Cooperativele n-au rezolvat, desigur, toate problemele, ne întărează într-o discuție prietenoasă viceguvernatorul provinciei Gabes — Mohamed Driss. Apa și irigațiile continuă să fie o problemă acută. Dar nu numai aceasta. Nisipul adus de vînturi din desert trebuie oprit. Combaterile parazitilor culturilor de pomi fructiferi, de asemenea. Iată cîteva probleme de rezolvat, care cer investiții mari. În perioada imediat următoare le vom rezolva, încheie pe un ton optimist interlocutorul nostru.

Agricultura, principala ramură a economiei Tunisiei, ocupă azi doar puțin peste jumătate din suprafața agricolă a țării. Re-

cuperarea terenurilor necultivate se face treptat și cu eforturi însemnate. Peste 40 la sută din producția agricolă a țării este dată în prezent de sectorul cooperatist.

În industrie, principala problemă o constituie valorificarea resurselor naturale, asigurarea unui echilibru favorabil între industria grea și cea a bunurilor de consum, corectarea disproporțiilor existente în dezvoltarea unor regiuni față de celele. Cele mai însemnate centre industriale, în afară de capitala țării, sînt Bizerta, Sousse, Beja și Sfax. Vizitînd uzina

unei serii de ofiții naționale în numeroase sectoare ale economiei.

Decolonizarea urmărește, de asemenea, înlăturarea dependenței economice tunisiene față de economia altor țări. Acest lucru se realizează în bună măsură prin diversificarea comerțului exterior, care este orientat spre cît mai multe țări, urmînd achiziționări, în primul rînd, de echipament industrial, exportarea mai multor produse finite și mai puțin a materiilor prime. În esență, se depun eforturi pentru ca dezvoltarea eco-

nomie să meargă în pas cu acumulările, asigurîndu-se o creștere permanentă a venitului național.

Reformele de structură alocative, în primul rînd, deosebit de sensibile în dezvoltarea unor regiuni ale țării, care de pildă cea existentă între nordul țării și sudul țării, dezechilibrul între principalele sectoare ale economiei naționale, disproporția între sectoarele aceluiași ramuri de producție etc. Reformele de structură se referă și la domeniul social, în sensul trecerii la o viață modernă. Astfel se scoatează pe crearea unei structuri noi, conforme aspirațiilor poporului tunisier de progres și civilizație.

Educația ocupă unul din primele locuri în politica guvernului tunisier, ceea ce se reflectă în eforturile făcute atît pe plan material

cit și moral. În întrevederile avute cu personalități tunisiene noi s-a relevat că învățămîntul este o preocupare de căpetenie a statului. În deceniul 1959-1968 Tunisia și-a propus să pună capăt moștenirii grele a analfabetismului în rîndurile copiilor de vîrstă școlară, care vor fi cuprinși în totalitate pînă la anul viitor în sistemul învățămîntului primar. Cel aproape un milion de elevi și studenți care frecventează azi școlile și institutele superioare sînt un exemplu grăitor al eforturilor de a crea condiții favorabile cadrelor alt de ne-

consiliile municipale și în adunări naționale, participarea la activitatea Uniunii femeilor tunisiene, iată doar cîteva aspecte fundamentale ale noilor condiții de emancipare a femeii în această țară, semne ale unor importante prefaceri pe plan social.

În domeniul asigurării progresului omului se prevede și asigurarea unui venit național minim pe locuitor, pentru ca și fiecare tunisier să aibă condițiile unei vieți materiale decente.

În zilele de cînd ne aflăm în Tunisia ni s-a repetat de mai multe ori, în capitală sau în diferite regiuni ale țării, că principala activitate politică a statului, a Partidului Socialist Desturian se concentrează asupra problemelor pe care le impune constituția economică. Ideile politice scotite călăuzitoare în ceea ce privește activitatea transformărilor economice și politice au fost expuse din nou într-un amplu discurs al președintelui Burghiba, în zilele trecute. Întreaga politică a statului tunisier tinde să găsească soluții proprii conform profilului situației acestei țări, călăuzind să facă față problemele numeroase și dificile pe care le pun deciziile subdezvoltării. Conștient de complexitatea modificărilor necesare în cultura țării, statul tunisier consacră totodată energii sporite bătăliei împotriva vechilor obiceiuri și prejudecăți.

„Poporul tunisier — spunea președintele Burghiba în discursul amintit — trebuie să modifice prin propriile sale eforturi condițiile existenței sale”. Aceasta este rațiunea eforturilor depuse de poporul tunisier în vederea construirii viitorului țării sale independente de astăzi.

Tunis, 30 ianuarie.

Metamorfoze tunisiene

de montaj de autobuze și camioane din Sousse, ne-a lăsat o bună impresie satisfacția pe care o înlocuiește muncitorii de aici pentru faptul că produsele realizate de mîna lor poartă firmă tunisiană, cunoscută și apreciată în întreaga țară. Altmîndu-se echivocul politică sa de a atrage a unui capital privat — tunisier și străin — la dezvoltarea economică a țării, statul proclamă totodată controlul său asupra principalelor ramuri industriale. Dacă, de pildă, societatea pentru exploatarea fosfaților Gaisa-Sfax — este alcătuită din 50 la sută capital tunisier și tot atîta străin, în industria petrolului procentul este de 51 la sută capital tunisier, iar în industria turismului de 65 la sută. Tradus în fapt, „dirijismul” tunisier se manifestă prin crearea

de montaj de autobuze și camioane din Sousse, ne-a lăsat o bună impresie satisfacția pe care o înlocuiește muncitorii de aici pentru faptul că produsele realizate de mîna lor poartă firmă tunisiană, cunoscută și apreciată în întreaga țară. Altmîndu-se echivocul politică sa de a atrage a unui capital privat — tunisier și străin — la dezvoltarea economică a țării, statul proclamă totodată controlul său asupra principalelor ramuri industriale. Dacă, de pildă, societatea pentru exploatarea fosfaților Gaisa-Sfax — este alcătuită din 50 la sută capital tunisier și tot atîta străin, în industria petrolului procentul este de 51 la sută capital tunisier, iar în industria turismului de 65 la sută. Tradus în fapt, „dirijismul” tunisier se manifestă prin crearea

de montaj de autobuze și camioane din Sousse, ne-a lăsat o bună impresie satisfacția pe care o înlocuiește muncitorii de aici pentru faptul că produsele realizate de mîna lor poartă firmă tunisiană, cunoscută și apreciată în întreaga țară. Altmîndu-se echivocul politică sa de a atrage a unui capital privat — tunisier și străin — la dezvoltarea economică a țării, statul proclamă totodată controlul său asupra principalelor ramuri industriale. Dacă, de pildă, societatea pentru exploatarea fosfaților Gaisa-Sfax — este alcătuită din 50 la sută capital tunisier și tot atîta străin, în industria petrolului procentul este de 51 la sută capital tunisier, iar în industria turismului de 65 la sută. Tradus în fapt, „dirijismul” tunisier se manifestă prin crearea